

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האישה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האישה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האישה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

התובעת/ נתבעת: האישה ת.ז. ----- (אדם שמונה לו אפוטר' באמצעות האפוטר' תקווה וחדווה ע"י ב"כ עו"ד דיין-וולפנר ועו"ד סגמן-דקל

נגד

הנתבע/ תובע: האיש, ת.ז. ----- ע"י ב"כ עו"ד גייזלר

הקטינות: ---, ת.ז. -----
---, ת.ז. -----
ע"י האפוטר' לדין, עו"ד עזרא

פסק דין

א. רקע עובדתי וההליכים המשפטיים

1. עניינו של פסק דין הוא הכרעה בשלוש תביעות אשר הוגשו על ידי הצדדים:
 - תלה"מ 17-05-16497 – תביעה לביטול מזונות שהוגשה על ידי התובע (להלן: "האיש" או "האב") (להלן: "התביעה לביטול המזונות").
 - תלה"מ 17-05-16581 – תביעה כספית שהוגשה על ידי התובע (להלן: "התביעה הכספית").
 - תלה"מ 17-06-52235 – תביעה לביטול הסכם הגירושין שהוגשה על ידי התובעת באמצעות האפוטרופסיות שמונו לה (להלן: "האישה" או "האם") (להלן: "התביעה לביטול הסכם").

הצדדים להליכים

2. הצדדים לתיק זה הם בני זוג לשעבר, אשר נישאו ביום 2000.-. והתגרשו ביום 2012.-.
3. לצדדים שתי בנות משותפות: ---, בת 18 ו- --- בת 14 (להלן: "הקטינות" או "הבנות").
4. להשלמת התמונה יצויין כי לאב עוד 4 ילדים (3 ילדים קטינים מאשתו הנוכחית וילדה נוספת קטינה בגינה הוא משלם מזונות).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

5. ביום 6.6.2017 בשל מחלת הטרשת הנפוצה ממנה סובלת האשה, מונו אחיותיה של האשה
תקווה וחדווה (להלן יחדיו: "האחיות", או בנפרד: "תקווה" או "חדווה") כאפוטרופסיות
זמניות לגופה ולרכושה של האשה. ביום 23.1.2018 ניתן צו קבוע למינויין (א"פ 19351-05-17).
17.
 6. האשה עצמה לא הייתה חלק מההליכים המשפטיים. אחיותיה ניהלו את ההליכים במקומה
ועבורה, והן גם שהעידו במסגרת ההליכים. על עניין זה עוד יפורט בהמשך. יצויין כי האשה
כונתה בכל כתבי הטענות שהוגשו על ידי הצדדים: "החסויה" על אף שהגדרה זו אינה תקפה
כבר לאור תיקון 18 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות משנת 2016, ויש לכנותה:
"אדם אשר מונה לו אפוטרופוס". ביטוי זה אינו סמנטי והוא נועד להוות ביטוי לשינוי הגישה
המשפטית כלפי אדם שמונה לו אפוטרופוס, זכויותיו והחובות כלפיו.
11.
 7. ביום 27.11.2017 מונה עו"ד רוני עזרא כאפוטרופוס לדין של הקטינות (להלן: "האפוטרופוס
לדין" ו/או "עו"ד עזרא") במסגרת ההליכים בפניי לאור משמעותם עבור הקטינות והצורך
לייצוג נפרד שלהן מהוריהן.
16.
- רקע עובדתי**
8. בשנת 2011 הצדדים נפרדו והאיש עזב את הבית. כל אחד מהצדדים שכר שירותיו של עו"ד
שייצגו לצורך מו"מ להסכם גירושין כולל. האיש יוצג על ידי עו"ד X, והאשה יוצגה על ידי
עו"ד Y.
22.
 9. ביום 17.1.2012 חתמו הצדדים על הסכם גירושין כולל שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום
7.2.2012 במסגרת תה"ס 51491-01-12 (להלן: "הסכם הגירושין" ו/או "פסק הדין").
25.
 10. הסכם הגירושין הסדיר את מכלול ענייני הצדדים ובו הוראות שלובות הקשורות ליחסי
הממון, מזונות ומדור הבנות, גירושי הצדדים, משמורת הבנות אצל האם, רכישת בית בשווי
2.5 מיליון ₪ שיירשם על שם האשה והבנות, מגורי האשה והבנות בבית המגורים של
הצדדים והעברתו אגב גירושין לאיש ועוד.
29.
 11. במסגרת הסכם הגירושין קבעו הצדדים שורה של הוראות הקשורות גם לקטינות, ובנוסף
קבעו הצדדים כי תרכש דירה שתירשם על שם האם והקטינות בחלקים שווים (מחצית על שם
האם ורבע על שם כל קטינה). ההסכם מפרט הוראות שונות הקשורות לכך.
33.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

12. יצויין כי דבר מחלתה של האשה היה ידוע וקיבל התייחסות בהסכם הגירושין.
13. יצוין עוד כי בסמוך לחתימת ההסכם נחקרו האיש והאשה בשל טענות ל"-----" בו היה האיש וטענות של רשות המיסים להעלמת מיסים בסכומים גבוהים ביותר.
14. אין מחלוקת כי הצדדים פעלו על פי הסכם הגירושין במשך מספר שנים.
15. בית המגורים של הצדדים ברח' --- (להלן: "בית המגורים המשותף של הצדדים") הועבר אגב גירושין על שמו של האיש, לרבות העברת מלוא המשכנתא על שמו. בעת חתימת הסכם הגירושין, המשכנתא על הבית הייתה בסכום כולל של 1,327,207 ₪ והחוזר החודשי עמד על סך של 9,458 ₪.
16. בעקבות הסכם הגירושין נרכשה דירה בת 6 חדרים ב--- שנרשמה על שם האם ועל שם הקטינות (להלן: "דירת האם והקטינות").
17. לדאבון הלב, מצבה של האם החמיר בשנים לאחר אישור הסכם הגירושין. לאור מצבה של האם, עברו הבנות, בהסכמה בין הצדדים, בחודש 4/2015, קרי לפני למעלה מ-4 שנים למשמורתו המלאה של האב. הבנות שוהות עם האם ובני משפחתה באופן קבוע.
18. מעת עברו הבנות למשמורתו של האב, הוא הפסיק לשלם מזונות עבור הבנות. יצויין כי האם (וגם האפוטרופסיות לאחר שמונו) לא פעלה בהתאם גם לגביית המזונות. בנוסף, האב נושא מאז מעבר הקטינות אליו במלוא הוצאות הקטינות, לרבות הוצאות אשר נקבעו בהסכם כי ההורים ישאו בהם בחלקים שווים.
19. ניסיונות הצדדים להגיע להסכם מאז מעבר הקטינות לאב שישקפו את העברת המשמורת והמזונות, לא צלחו.
20. כאמור לעיל אחיותיה של האם מונו כשנתיים לאחר מעבר הקטינות לאב, ביום 6.6.17 כאפוטי על גופה ורכושה. הן שהגישו את התביעה בשם ועבור האשה.

ההליכים המשפטיים

21. ביום 9.5.2017 הוגשו שלוש תביעות על ידי האיש: התביעה לביטול המזונות והתביעה הכספית, וכן תביעה לשינוי משמורת הקטינות (תלה"מ 17-05-16531).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

22. ביום 22.6.2017 הוגשה התביעה לביטול הסכם הגירושין על ידי האיש.

23. ביום 16.7.2017 לאחר שמיעת הצדדים ניתן על ידי פסק הדין במסגרת תלה"מ 17-05-16531 הקובע את משמורתן הקבועה של הקטינות אצל האב. במסגרת פסק הדין ציינתי את הדברים הבאים שיש בהם לשפוך אור על מהות הסכסוך בין הצדדים, וגם על הקלות בה יכלו להגיע להסכמות כוללות, לו רצו בכך:

"10. [...] הקטינות בנות 16 ו-12 ומתגוררות עם האב ובת זוגו מחודש 4/2015. הקטינות מקיימות קשרים עם האם ובני משפחתה בקביעות. הלכה למעשה אין מחלוקת כי משמורת הקטינות עברה לאב.

11. ניכר גם כי הדברים התנהלו על מי מנוחות בנושא זה – עד להגשת התביעה וכי הצדדים השכילו להגיע להסכמות בשנתיים האחרונות ללא מעורבות של בית המשפט.

12. אולם בדיון בפניי התנגדו האפוטר' של האם למתן משמורת לאב, על אף שהלכה למעשה אין גם כל בקשה אחרת על הפרק, ועתרו לכך שהדבר יושהה עד שיוזמן תסקיר וייקבעו מועדים מסודרים להסדרי שהות עם האם ובני משפחתה. זאת, על אף שלא הוגשה על כך גם כל בקשה וניכר מטענות הצדדים כי אין כל טענה בעניין זה בפועל.

13. רובו של כתב ההגנה מטעם האם עסק בנושאים רכושיים ולא בעניין המשמורת כלל. חלק מכתב ההגנה עסק בטענות קשות כלפי זוגתו החדשה של האב, גם אם הן כלל לא נדרשות לצורך דיון בתביעה זו, אך מול טענות אלה לא ברור מה הסעד שהתבקש – האם חפצה מי מהאחיות במשמורת? בלקיחת אחריות על פני זו האב? וכיוצ"ב.

14. שקלתי במסגרת הדיון בפניי האם יש מקום למינוי אפוטר' לדיון לקטינות וב"כ הצדדים התייחסו לכך לבקשתי בטיעוניהן. אולם לאחר בחינת עומקן של הטענות, איני סבורה כי טובתן של הקטינות כלל בהמשך ההליך המשפטי הנוגע למשמורתן. יתרה מכך, טובתן המיידית כי עניין זה לא יוטל בספק.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

15. בפועל מזה למעלה משנתיים האב וזוגתו מגדלים את הקטינות.

הקטינות ממשיכות לקיים קשר קבוע עם האם ובני משפחתה.

16. ב"כ האם עתרה למעורבות של עו"ס, הגשת תסקיר וכי היא מתנגדת כי

עד להגשת תסקיר מקיף וקביעת הסדרי שהות קבועים, לא ינתן פס"ד

למשמורת. אין בידי לקבל טענה זו.

17. עד להגשת הליך המשמורת ע"י האב, לא הגישו האם או אחיותיה לאחר

מינויו כל בקשה/ תובענה הנוגעת למשמורת הקטינות או ההסדרים

עימן.

18. הקטינות עברו למשמורת מלאה של האב לפני למעלה משנתיים. מדוע

לזעזע את עולמן, מעבר לזעזוע האובייקטיבי הקשה שהן חוות בשל

מחלת אימן, איזו טובה תצמח מהמשך ההליכים המשפטיים ועירובן

יותר במחלוקות בין הצדדים? לא שוכנעתי כי זו טובתן ולו לכאורה.

יתרה מכך, במשך למעלה משנתיים ובפועל הדברים התנהלו על מי

מנוחות בין הצדדים.

19. אני סבורה עוד כי טובתן של הקטינות הינה הוצאתן, עד כמה שניתן,

מהסכסוך בין הצדדים והמשך ההליכים יסב להן נזק ולא יסייע להן.

20. דלתו של בית המשפט פתוחה ולו יסברו האפו"ט כי יש צורך בשינוי/

התאמה של ההסדרים הקיימים ויכלו לעתור לכך בכל עת.

21. אשר על כן אני מורה על קבלת תביעת המשמורת של האב וקובעת כי

משמורתן הקבועה של הקטינות תהא אצל האב. ההסדרים הקבועים

הקיימים בין הבנות לאם ומשפחתה ימשכו כפי שהיו עד עתה. "

24. לאחר מתן פסק הדין איש מהצדדים לא ערער עליו, ולא עלו בכל ההליכים המשפטיים טענות

או מחלוקות הקשורות למשמורת הקטינות או זמני שהות שלהן עם אימן או בני משפחתה.

25. ביום 16.7.2017 במסגרת התביעה לביטול מזונות הוריתי כי לאור ההסכמה יופסקו המזונות

בהם חב האב על פי הסכם הגירושין החל ממועד הגשת התביעה בחודש 5/2017 ואילך. עוד

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

צוין כי: "המחלוקות נוגעות לתשלומי המזונות מחודש 4/2015 ועד לחודש 4/2017. מחד – האב לא שילם את המזונות לאור מעבר הקטינות אליו. מאידך – האם או אחיותיה לא פנו לגביית המזונות. אך הצדדים ממשיכים ומעלים טענות בעניין זה לרבות לגבי מחציות ותשלומים נוספים לאם שהאחיות סבורות שיש להורות על המשכם כמזונות".

26. **ביום 27.11.2017** קבעתי במסגרת התביעה לביטול המזונות כי מאחר והוקנו לקטינות זכויות בהסכם הגירושין יש מקום לייצוג הנפרד על ידי גורם נייטרלי שיידע לבחון את מכלול השיקולים הקשורים אליהן. כמו כן הוריתי כי יהיה ייצוג פרטי של האפו"ט לדין במינוי בית המשפט, ושכ"ט ישולם על ידי הצדדים באופן שווה. כאפו"ט לדין מונה כאמור עו"ד עזרא. עו"ד עזרא נכח בכל הדיונים והגיש גם טיעון בכתב בראשיתו. בטיעון הראשון שהוגש צוין כי: "[...] ככל שהתובעת אכן רומתה ע"י הנתבע, ויובהר שהח"מ כלל לא נוקט עמדה לגופו של עניין!", הח"מ לא יכול "לישון בשקט" עם עמדה לפיה רק בשל העובדה שע"ש הקטינות חצי מהזכויות בדירה, התובעת תהייה מנועה מלברר את תביעתה. לטענת התובעת, הדירה מהווה חלק קטן מכלל הרכוש המשותף שהוסתר ממנה, לכאורה, במסגרת כריתתו של הסכם הגירושין. הח"מ סבור, שאם הקטינות היו יכולות להישמע ולהביע את דעתן, גם הן לא היו רוצות למנוע מראש מאימן, לנסות ולקבל מאביהן את כל שמגיע לה, ככל שמגיע לה רק בגלל שההסכם אותו מבקשת אימן לבטל, מקנה להן, יחד, זכות קניינית במחצית דירה. הח"מ אף מבקש לציין כי, ככל שהח"מ היה סבור, שבירור תביעת התובעת, היה מוביל לתוצאה, שבסופו של יום, הקטינות תפסדנה את זכויותיהן הקנייניות מכח ההסכם, משום שעפ"י דין הקטינות לא היו זכאיות לקבל את חלקן, הח"מ עדיין היה תומך בבירור התביעה וזאת מטעמי צדק. הח"מ מודע לכך שאולי עמדתו זו לא שגרתית אבל זה מי שהח"מ. הח"מ לא מסתיר את מה שהוא מאמין בו. הח"מ לא סבור שהוא מונה כדי לטעון שאין לפגוע בזכותן הקניינית של הקטינות גם אם יתברר כי מה שהן קיבלו הן קיבלו שלא כדין. ושוב – הח"מ כלל לא נוקט עמדה לגופו של עניין."

27. בתיק התקיימו 7 דיונים מתוכם 4 דיוני הוכחות, ונשמעו עדים מטעם הצדדים. הוגשו סיכומים בכתב על פי התביעות השונות (בנפרד לתביעות האיש, ובנפרד לתביעת האשה), וכן סיכומים מטעם האפו"ט לדין. היקף ההליכים היה רב והוא דרש משאבים מרובים בניהולו מבחינת ב"כ הצדדים, הצדדים, האפו"ט לדין ובימ"ש.

28. לאחר הגשת הסיכומים ע"י כל הצדדים הוגשה בקשה על ידי ב"כ האשה ביום 14.4.19 ובה ביקשה להורות על מחיקת סיכומיו של האפו"ט לדין בתביעה לביטול הסכם בלבד. לאחר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

קבלת תגובות הצדדים ובחינת הבקשה הוריתי כי עניין זה ייבחן בעת פסק הדין. ראו הרחבה
בהמשך בפרק הדיון והכרעה של התביעה לביטול הסכם.

29. בכל הנוגע לטענת האיש לגבי אי העדת האשה בהליכים – האיש טוען כי בשל אי העדתה ואי הופעתה של האשה בהליכים המשפטיים לא יכול היה בית המשפט לשמוע את עמדתה הישירה והאותנטית והדבר גרם לפגיעה בזכויותיו הדיוניות מאחר ולא יכול היה לחקור אותה ומאחר והיא בקיאה (להבדיל מאחיותיה) בהתנהלות שהייתה בין הצדדים בפרט לגבי התביעה לביטול הסכם. האיש עותר כי אי העדת האשה תזקף לחובתה הראייתית לאור הפגיעה באופן ניהול ההליך על ידו. לאחר בחינת טענות אלה – דין הטענה להידחות. במהלך כל ההליכים המשפטיים לא רק שלא ניכר כי לאיש יש רצון להעדתה של האשה אלא שבמהלך ההוכחות נחקרו האחיות על כך שדברים רבים אינם בידיעתן ובסיכומיו האיש הסתמך על כך ובאופן נרחב. האחיות מציינות כי מצבה של האם אינו מאפשר העדתה והיה גורם לה גם בשל מצבה הרפואי עוגמת נפש רבה מאוד וכי הן פועלות לטובתה ועבורה בהתאם למינוי שניתן להן על ידי בית המשפט. לא התרשמתי כי במהלך ההליכים המשפטיים סבר האיש כי יש צורך בהעדת האשה ופעל לשם כך. יתרה מכך הוא הפנה בסיכומיו פעמים רבות להעדר ידיעתן של האחיות, כמחזקת דווקא את טענותיו. בנסיבות הללו אין מקום ועם תום ההליכים המשפטיים "להיבנות" מאי העדת האשה. וזאת מעבר לכך שהנימוק לאי העדתה על ידי האחיות, מקובל עלי במלואו. עם זאת, ובהתאם לדין ייבחנו כמובן בכל נושא ונושא העדויות והראיות (או העדרן) שהביא כל אחד מהצדדים. יצוין עוד כי "שליחת" העד, חברו של האיש, לשוחח עם האשה על מנת להוכיח את מצבה הטוב כביכול לא הייתה במקומה, והשיגה בדיוק את הרושם ההפוך שביקש האיש ליצור. העד והאיש יודעים בשלב הזה כי לאיש מונו אפטרופסיות ולא היה מקום לשיחה זו שהוגשה לבית המשפט.

30. לאחר כל זאת, ניתן כעת פסק הדין. מאחר והתביעה "המרכזית" בין הצדדים הינה התביעה לביטול הסכם היא תידון ראשונה. ולאחריה ידונו התביעה לביטול מזונות והתביעה הכספית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

ב. פסק דין בתלה"מ 52235-06-17 – התביעה לביטול הסכם

31. במסגרת תביעה זו עותרת האשה כי בימ"ש יצהיר כי הסכם הגירושין בטל.

1. טענות הצדדים

תמצית טענות האשה

32. האשה טוענת כי יש להורות על ביטול ההסכם מאחר והאיש העלים ממנה הכנסות ורכוש בשווי של מיליוני אירו ובמילותיה בסיכומיה (סעיף 1): "נראה כי המונח "חוסר תום לב" אין בו כדי לתאר את התנהלות הנתבע בנסיבותיו הקשות של מקרה זה. הדרך בה תיעתע הנתבע בכל הסובבים אותו והוליד שולל אף את בא כוחו תוך יצירת מצג שווא העולה לכדי תרמית של מיליוני אירו, והכל על מנת לגזול מאם בנותיו החולה, שמורה לתסריטים הוליוודיים."

33. האשה טוענת כי האיש רימה אותה על מנת לגרוע ממנה את חלקה ברכוש המשותף תוך ניצול מחלתה הקשה בצורה מניפולטיבית והעלים מיליוני אירו ממסת הנכסים המשותפת. לשם כך לטענתה הוא גייס את גיסו כך שבפועל החברה נרשמה על שם הגיס ו/או הועברו כספים ונכסים לנאמנותו של הגיס במטרה לסייע לו בהליך הגירושין ממנה (סעיף 2 לסיכומים).

34. האשה טוענת כי לא ידעה על אודות כספיו ועסקיו של האיש טרם נחתם הסכם הגירושין, כי לא רק שלאיש לא היו חובות בעת הסכם הגירושין אלא שהוא היה איש עשיר מאוד.

35. לטענת האשה, האיש הסתיר ממנה רווחים בשווי של 31 מיליון אירו, הסתיר ממנה את חברת --- נדל"ן בע"מ והסתיר עסקאות הלוואה נושאות רווחים משווי הנדל"ן עם חברת --- חברה ----- שהוקמה לצורך רכישת דירות ב----- והשכרתן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

36. **האשה** טוענת כי מאחר ולא ידעה על היקף הנכסים, שהוסתרו ממנה ביודעין ובכוונה תחילה, לא יכולה הייתה לוותר עליהם במסגרת הסכם הגירושין ועל כן יש להורות על ביטול ההסכם.

37. **האשה** טוענת כי עדותו של הגיס הייתה מהימנה ביותר ויש ליתן לה את המשקל המירבי. עדות הגיס הוכיחה לטענתה את ההסתרה המכוונת של האיש מהאשה שבעטייה יש להורות על ביטול ההסכם.

38. **האשה** מסתמכת בין היתר על מסמך שצורף על ידי האיש לתביעותיו בנספח ג' שבו עולה כי בשנת 2011, טרם גירושי הצדדים, הכנסותיו החייבות במס הינן למעלה מ-10 מיליון ₪. האשה טוענת כי הכנסות אלה הוסתרו ממנה ועל כן יש להורות על ביטול ההסכם.

39. **האשה** עותרת לביטול ההסכם בשל עילת העושק, טעות והטעיה.

תמצית טענות האיש

40. **האיש** עותר לדחיית התביעה. **האיש** טוען כי הצדדים חתמו על הסכם גירושין לאחר מו"מ ממושך, במסגרתו כל אחד מהם היה מיוצג על ידי עו"ד מטעמו. האיש חוזר ומדגיש כי האשה ידעה על עסקים והשקעות בהם היה מעורב וכי במסגרת המו"מ בין הצדדים ויתרה האשה ויתור מושכל על הדרישה להצגת היקף הרכוש לרבות תצהיר גילוי רכוש. ויתורה של האשה במסגרת הסכם הגירושין נעשה במסגרת מו"מ מסחרי, כנגד היענותו של האיש לדרישות האשה לוודאות וביטחון כלכליים בדמות נכסים וזכויות מוחשיים, לרבות דירת גן בת 6 חדרים, רכב, כספים והתחייבות לתשלום סכום חודשי של כ-10,000 ₪ לחודש. זאת כאשר האשה לא תהיה חשופה לסיכונים הגלומים בעסקיו של האשה (פתח דבר בסיכומי האיש).

41. **האיש** טוען כי הוא מילא אחר הוראות ההסכם, לקח על עצמו חובות וסיכונים כתוצאה מעסקיו השונים (שחלקם התממשו) כי הוראות ההסכם מטיבות עם בנותיהם של הצדדים ובנסיבות הללו אין עילה לביטול ההסכם.

42. **האיש** טוען כי אין ליתן אמון בעדותו של גיסו, המסוכסך עימו קשות על רקע עסקי, וכי הסכומים שצויינו על ידי העד לא נתמכו בראיות ואינם משקפים את מצבו הכלכלי בעת הגירושין. האיש טוען כי עדות הגיס הייתה מגמתית ומלאה סתירות וכי הוא בעל אינטרס אישי נגדו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

43. האיש טוען כי בעת המו"מ ויתרה האשה מפורשות על פירוט הרכוש באופן פוזיטיבי ומושכל. האיש טוען כי מהלך המו"מ היה כזה שבתחילה הייתה דרישה לתצהיר גילוי רכוש ובהמשך ויתרה אישה על דרישה זו בתמורה לשיפור תנאי ההסכם.

44. האיש טוען כי בעת חתימת הסכם הגירושין הוא לקח על עצמו את החוב של חברת --- בסך 8.7 מיליון ₪ לבנק --- וכן לקח על עצמו סיכונים עסקיים וכן את חוב המשכנתא על בית המגורים המשותף של הצדדים.

45. האיש טוען כי בעת החתימה על ההסכם הוא נחשד בעבירות מס במסגרת חקירת פרשת ה---- וכי האשה ידעה על עניין זה (ואף נחקרה על כך במשטרה) וידעה על הסיכונים שבעסקי האיש.

46. האיש טוען כי שומת המס שהתייחסה לשנת 2011, עליה מסתמכת עיקר טענתה של האשה, בוטלה והוא סיפק לכך אסמכתאות.

תמצית טענות האפוסטרופוס לדין של הקטינות

47. האפוס' לדין טוען כי דין התביעה להידחות.

48. האפוס' לדין טוען כי האשה הייתה מיוצגת במסגרת המו"מ על ידי עו"ד הבקיא בתחום, נוהל מו"מ שערך חודשים ובמסגרת המו"מ הייתה הסכמה מפורשת כי לא יוגשו תצהירי רכוש. בנסיבות הללו אין מקום כי לאחר שהאשה הסכימה לכך היא תבקש כעת לבטל את ההסכם בעילה כי לא גולה לה רכוש על ידי האיש. האשה ויתרה על השקיפות והגילוי בעת המו"מ ועל כן לא יכולה כעת להלין על האיש.

49. האפוס' לדין טוען כי נוסחו של הסכם הגירושין מעיד על ויתור מפורש ועל הסכמה מודעת וכי לו יבוטל ההסכם לאחר שהאשה הייתה מיוצגת ולאחר אישור ההסכם על ידי בית המשפט, יהווה הדבר מבחינת מדיניות משפטית עידוד לביטול הסכמים.

50. האפוס' לדין טוען כי האשה יכולה הייתה לבקש במהלך המו"מ מאזן של חברת ---, לבקש תצהיר גילוי נכסים ולו דרישותיה לא היו נענות יכולה הייתה להגיש תביעות לבימ"ש ולבקש בהן סעדים מתאימים. האפוס' לדין טוען כי אין לקבל מצב שבו האשה תעדיף שלא להגיש תביעה, לנהל מו"מ באמצעות עו"ד, לחתום על הסכם ולאחר מכן לבקש לבטלו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

51. **האפוט' לדין** טוען כי לא הוכחה עילת העושק ושאר העילות שנטענו על ידי האשה.

52. **האפוט' לדין** מדגיש כי כספי האיש שהיו כהלוואה אצל גיסו והניבו פירות, אינם רלוונטיים מאחר שאם הלוואה זו הייתה יורדת לטימיון לא יכול היה האיש לתבוע את האשה על ההפסדים.

53. **האפוט' לדין** מדגיש כי בהסכם הגירושין יש הוראות לטובת הקטינות ועל כן ביטול הסכם שנערך לטובת צד שלישי קשה שבעתיים מביטול הסכם גירושין, שגם ביטולו אינו בנקל.

2. דיון והכרעה

54. לאחר בחינת טענות הצדדים, ראיותיהם ועדויותיהם, דין התביעה להידחות, מהנימוקים שיפורטו להלן.

א. המו"מ להסכם הגירושין

55. טענתה המרכזית של האשה כי האיש הסתיר בודון ובאופן מכוון את רכושו במו"מ, לא רק שלא הוכחה אלא שנסתרה. כל אחד מהצדדים היה מיוצג על ידי עו"ד מטעמו בעת המו"מ. האיש באמצעות עו"ד X והאשה באמצעות עו"ד Y. שני עורכי הדין העידו בהליכים בפני ונשאלו לגבי המו"מ ובפרט לגבי גילוי או גילוי של המצב הרכושי וכן לגבי גיבוש ההסכמות הכוללות בהסכם הגירושין. המו"מ ערך חודשים ארוכים והוחלפו במסגרתו טיוטות רבות.

56. עו"ד X, שייצג את האיש במו"מ, פירט בתצהיר עדות ראשית מטעמו ארוכות את נסיבות המו"מ בין הצדדים וכן התייחס לסוגיית גילוי הרכוש:

"4. המשא ומתן ארך כתשעה חודשים, בין היתר מאחר שהאשה באמצעות עו"ד Y העלתה דרישות רבות ועמדה עליהן בנחישות. האשה עמדה על כך שתקבל דירת גן גדולה ומרווחת למחייתה (נקיה מהתחייבויות או משכנתא), וכן תשלומים חודשיים גבוהים שיבטיחו את הטיפול בשתי בנותיהן של הצדדים, שלפי הסכם הגירושין היו אמורות להישאר במשמורתה של האשה. כמו כן, האשה עמדה על קבלת רכוש (רכב, כמעט כל תכולת בית המגורים המשותף) וסכומים נוספים במזומן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

5. במסגרת המשא ומתן עו"ד Y ציינה לא פעם שהיא והאשה מודעות היטב לכך שלאיש עסקים והשקעות שהאשה אינה מעורבת ואינה בקיאה בהם ולא יוכלו לתבוע בבית המשפט והדגישו את דרישתה של האשה לקבל במסגרת הסכם הגירושין רכוש וכספים מוחשיים. בהתאם לבקשותיה של האשה, הצדדים הגיעו בסופו של דבר להסכמות בהן האיש הבטיח לאשה דירה, רכוש וכספים, וזאת ללא תלות במצב עסקיו של האיש. גם בפגישה האחרונה שהתקיימה במשרדי בנוכחות עו"ד Y והאשה נאמר מפורשות שהאשה ועו"ד Y יודעות שיש לאיש רכוש רב נוסף ואשר הן אינן יודעות את פרטיו ואת מקורותיו, ולמרות זאת הן חותמות על ההסכם ולא נכנסות לבידורים נוכח העדפתה של האשה לקבל נכסים מוחשיים. על גבי הטיוטה האחרונה בה נעשו שינויים תוך כדי פגישת המו"מ האחרונה נכתב על ידי בכתב ידי: "האשה יודעת שלבעל יש הרבה רכוש נוסף ולמרות זאת..." ולאחר מכן נמחק על ידי והדבר הוסדר בהסכם עצמו [...].

6. לאור העובדות שהוזכרו, כולל הטענות האמורות לגבי רכוש או רכוש פוטנציאלי נוסף שבידי האיש בלבד, הסכים האיש לחתום על ההסכם הכולל התחייבויות וסיכונים מצדו, רק אם האשה תוותר על כל טענה בעניין זה. לפיכך למען הסרת כל ספק ומניעת כל טענה עתידית הוכנס להסכם סעיף 38 [...].

[..]

8. הוכחה ברורה למצב דברים זה היתה העובדה שבטיוטה מוקדמת של ההסכם עו"ד Y ביקשה לכלול בהסכם עצמו הן פירוט של זכויותיו ורכושו של האיש (למשל, בסעיף 26 לנספח ב'), הן הצהרה של הצדדים כי אין להם רכוש, נכסים או זכויות נוספים (למשל, סעיף 27 לנספח ב') והן סעיף קנס של 15% אם יתגלו בעתיד זכויות כלשהן שהוסתרו (למשל, סעיף 28 לנספח ב'). לאור התנגדותו של האיש לסעיפים אלו ויתרה עו"ד Y על דרישה זו במסגרת המו"מ. אציין כי הויתור נעשה כחלק מהמו"מ בין הצדדים ולא כתוצאה ממצג שלי או של האיש בעניין זה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

9. במסגרת אחת הטיוטות האחרונות שנשלחה ערב הפגישה בין הצדדים ויתרה עו"ד Y על הדרישה לפירוט זכויותיו ורכושו של האיש ועל סעיף הקנס כאמור לעיל אולם חזרה ודרשה הצהרה לפיה היה גילוי מלא ונאות של מלוא הרכוש, הנכסים והזכויות [...]. לאחר מכן, נעשה ויתור על ידי האשה ועו"ד Y גם על דרישה זו [...], ולהיפך – הן הסכימו להכללת סעיף 38 שמבהיר כי היתה לאשה הזדמנות לבחון את טענותיה בנוגע לרכוש או רכוש פוטנציאלי נוסף וכי ההסדר הרכושי כולל איזון של מלוא טענותיה בעניין זה.

10. אציין, כי אני בעצמי לא ידעתי לפרטים איזה רכוש או רכוש פוטנציאלי נוסף יש בידי האיש באותה תקופה, אולם היה ברור כי לאיש השקעות ועסקים שהאשה אינה בקיאה בפרטיהם, אך האשה הסכימה לוותר על טענות בעניין בתמורה לעיגון זכויות וודאיות, בהיקף לא מבוטל, שנועדו להעניק לה ביטחון כלכלי. למיטה זכרוני הטענה בסעיף 9 לתצהירה לפיה הויתור של האשה נובע מטענתו של האיש לגבי קיומם של חובות אינה נכונה שהרי כאמור לכל אורך הדרך עו"ד Y טענה בפניי כי היא והאשה יודעות היטב שיש לאיש רכוש רב ביותר, כולל בפגישה האחרונה.

11. לאור האמור לעיל, התרשמתי היתה שהסכם הגירושין שנחתם מבטא את רצונה החופשי של האשה וכי היא עשתה את ההסכם תוך הבנת תוצאותיו ומשמעותו של ההסכם בו הסכימה לוותר על טענות בענין רכוש ורכוש פוטנציאלי נוסף של האיש בתמורה להישגים כספיים בהתאם לדרישותיה במהלך המו"מ בין הצדדים."

57. גם בחקירה הנגדית של עו"ד X הוא חזר על עיקרי תצהירו וגרסתו לא קועקעה. עדותו הייתה מהימנה, מפורטת והיא מקבלת חיזוק בדבר אמינותה מהתרשומות והטיוטות שהוחלפו בזמן אמת אליהם הפנה בתצהירו וצירף כנספחים.

58. בחקירה הנגדית של עו"ד X שב והדגיש כי על אף הקונספציה שהוצגה בפניו של הסתרה של האיש, הרי שבמסגרת המו"מ היה ויתור של הצד השני על דרישה לקבלת גילוי רכושי:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

"כמו שכתבתי בתצהיר במהלך המשא ומתן הגיע בשלב מסוים דרישה שיהיה פירוט ותצהיר מצד האיש. במהלך המשא ומתן הצד השני ויתר על הדרישה הזאת. אני מודה ומתוודה וכתבתי את זה, שאני בעצמי לא קיבלתי מהאיש שום רשימה של רכוש, חברות, עסקים שהיו לו. אבל ברור שהצד השני ידע על המצב הזה, כי זה היה חלק מהמשא ומתן." (ראו: פרוט' מיום 23.5.18, עמ' 14 שורות 16-22). הוא הדגיש גם בהמשך כי: "לא נכנסתי להיקף הנכסים של האיש בשום שלב" (עמ' 16, שורה 4) ושב וציין כי היה ויתור של האשה על גילוי היקף הרכוש (עמ' 17, שורות 1-5).

59. על אף שנטען על ידי האחות כי האיש הסתיר במכוון גם מב"כ את מצבו הרכושי, בהליכים התבררה תמונה שונה מהותית הן מתצהירו של עו"ד X והן מחקירתו הנגדית. גם בחקירה הנגדית הדגיש עו"ד X כי לא הוסתר ממנו דבר והייתה הסכמה מפורשת כחלק מהמו"מ בשל שיפור בהצעות הכספיות שלא ללכת למסלול של גילוי ופירוט: "[...] עלתה דרישה בתחילת המשא ומתן ובהמשך המשא ומתן בגלל שיפור בהצעות הכספיות, הגיעו להסכמה שמוותרים על הדרישה הזאת. זה לא שהתקיים איזה שהוא הליך משפטי ומישהו הסתיר את זה מפניי. אני מניח שאם היא הייתה מגישה תביעה, והיו מוגשים תצהירי רכוש לבית המשפט והיה שלב של גילוי מסמכים והיה מתמנה מומחה, אני לא יודע, יכול להיות שהוא היה מספר לי או לא היה מספר לי, אבל הנושא הזה לא עלה בכלל. [...] זה לא שהסתירו מפניי." (ראו: פרוט' מיום 23.5.18, עמ' 18 שורות 22-25, עמ' 19 שורות 1-7).

60. עו"ד Y, שייצגה את האשה בעת המו"מ, ציינה בתצהירה כי האיש הסתיר ממנה ומהאשה רכוש נוסף שבבעלותו, עם זאת ציינה בהגינותה כי פירטה בפני האשה את הקושי הקיים בהתחקות אחר רכושו של אדם נוסף וכן כי הוחלפו טיוטות הסכם רבות:

6. "בשל העובדה שהאשה אינה יכולה להעיד בעצמה, וכן בשל פריסת מלוא התמונה בפני בית המשפט הנכבד ברצוני להבהיר, כי האיש הסתיר במהלך ניהול המשא ומתן את כל הרכוש שאוחר בתביעתה של האשה לביטול ההסכם. האשה ואני מעולם לא ידענו או שמענו בדבר היותו של האיש הבעלים של חברת ---, מעולם לא ידענו או שמענו על השקעותיו בחברה זו, וכן לא הובאו לידיעתי או לידיעתה של האשה דבר בעניין פעילות הנדל"ן הענפה של האיש ב-----.

7. למעשה, הרכוש היחיד שהאשה ואני ידענו לגביו הינו הרכוש שמאוזכר באופן ספציפי בהסכם הגירושין, וקשור לעסק היהלומים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 שהיה אז לאיש. לו הייתה האשה מוותרת על זכויות כלשהן
2 מזכויותיו של האיש, הרי שאין כל ספק שעניין זה היה נכתב באופן
3 ספציפי בהסכם המפורט שערכנו.
4 8. זכור לי, כי אמרתי לאישה, שקשה מאוד להתחקות אחר רכוש
5 וכספים של אדם, שמראש ביקש להסתירם ולהעלימם בארץ וכל
6 שכן בחו"ל, ובמיוחד נכון הדבר אצל יהלומנים, וכי עלול להיות לנו
7 קושי גדול להוכיח את שוויו הריאלי של עסק היהלומים של האיש
8 בבית המשפט. העסק היחיד שידענו עליו ואשר ניהלנו לגביו שוויו
9 משא ומתן, היה עסק היהלומים של האיש בארץ בלבד. לא היה ידוע
10 לנו על שום עסקי נדל"ן או על השקעות שביצע האיש.
11 9. במהלך ניהול המשא ומתן הוחלפו טיוטת הסכם רבות, כאשר באף
12 טיוטה ואף פגישת משא ומתן שנערכה, לא הובא לידיעתי או
13 לידיעתה של האישה, ולו במילה, רכושו של האיש כמפורט בסעיף 6
14 לעיל – ההיפך הוא הנכון – האיש טען לכל אורך הדרך שיש לו חובות
15 ושענף היהלומים מצוי בקשיים דבר המשפיע מאד על עסקיו ויכולתו
16 להתפרנס.
17

18 61. יצוין לגבי הטענות כי האיש הסתיר את הרכוש במהלך המו"מ כי דווקא מהתצהיר שהוגש
19 על ידי עו"ד Y עולה כי העניין נדון ודובר בין עו"ד Y לאישה. אם לא סברה האישה כי יש
20 רכוש נוסף בארץ ובחו"ל מדוע ניהלה שיחה עם עו"ד שלה לגבי הסתרת רכוש וכיצד להגיע
21 אליו? אם האישה סברה כי האיש מסתיר ממנה את רכושו יכולה הייתה להגיש תביעה. היא
22 יכולה הייתה גם לעמוד על זכותה להשאיר את נוסח הסעיף בהסכם כי היה ויתגלה רכוש
23 נוסף תהיה סנקציה על כך. אולם הסעיף הורד מפורשות בטיטות המתקדמות.
24

25 62. דווקא מגרסתה המלאה והאמינה של עו"ד Y עולה כי הנושאים היו על שולחן המו"מ וכי
26 הקושי להוכחה הוסבר למרשתה והיא בחרה בחירה מושכלת להגיע להסכם מבלי לקבל
27 תצהירי גילוי ומבלי לקבל מסמכים. עו"ד Y נשאלה על כך בחקירתה וחזרה על האמור
28 בתצהירה וטענה כי לא היה ידוע לה כי יש נכסים מעבר לעסק היהלומים (ראו: פרוט' מיום
29 24.5.18, עמ' 99-97). עם זאת לא הסבירה לגבי התיאור בתצהירה כי שוחחה עם האישה לגבי
30 האפשרות של הסתרת רכוש וכספים (כך צוין מפורשות בתצהיר).
31

32 63. מעדותה הכנה של עו"ד Y עולה כי נושא היקף הרכוש עמד בלב ליבו של המו"מ, דובר בו
33 ממושכות, גם בינה לבין מרשתה, וגם במו"מ מול האיש ומול ב"כ. נושא הסתרת/ גילוי/

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- העלמת נכסים עמד כל הזמן במוקד המחלוקת ודובר פעם אחר פעם במו"מ, לרבות הבהרה מפורשת של עו"ד Y לגבי הקשיים הראייתיים הקשורים לכך.
64. עו"ד X ציין בחקירתו הנגדית לגבי הפגישות במו"מ כי המו"מ לא עסק רק בעסק היהלומים אלא היה קשור ועסק גם ברכוש נוסף: "[...] הויתור לא היה ויתור על עסק בתחום היהלומים. נאמר בצורה מפורשת על ידי עו"ד Y שאנחנו יושבים סביב שולחן אחד, שיודעים שיש לו רכוש רב נוסף, זה דברים שנאמרו ונכתבו בכתב ידי בטיטא, נרשמו בכתב ידי בטיטא." (ראו: פרוט' מיום 23.5.18, עמ' 20 שורות 12-16).
65. יתרה מכך, עו"ד Y ציינה בחקירתה כי מול טענות מרשתה, הציג האיש כל הזמן טענות לגבי חובות שהוא לוקח עצמו, מצב חוסר וודאות של עסקו וכי האיש נתן לה תחושה כי: "זוהי היה כאילו שהוא נותן לי להרגיש שאני כאילו מוציאה לה את השמיים" (ראו: פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 101 שורות 1-7).
66. יתרה מכך, חיזוק חיצוני לכך שהנושא דובר במו"מ וכי היה מדובר בהחלטה מושכלת עולה מנוסחו הסופי של הסכם הגירושין ובו אין פירוט של רכוש כלל של מי מהצדדים. בהסכם אין סעיף המפרט מה הוא רכוש הצדדים אלא הוכנסו סעיפי איזון כלליים, כפי שיפורט להלן. אין מדובר בכך שיש נוסח בו מפורט כי הויתור הינו כנגד עסק היהלומים בלבד.
67. עו"ד Y לא הציגה מסמך המעיד כי באיזשהו שלב במו"מ דובר על הערכת שווי עסק היהלומים של האיש. יתרה מכך בחקירתה בבימ"ש ציינה: "אבל את צריכה להבין שפה היה משא ומתן, לא היינו בבית המשפט. משא ומתן מתנהל אחרת...". אז יכול להיות שבזמנו ויתרנו על לחקור את חברת היהלומים" (ראו: פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 112 שורות 10-11, 16-17). בדבריה הכנים הללו היא אישרה כי מו"מ מתנהל באופן אחר, וכן כי היה ויתור של האשה לחקור את חברת היהלומים של האיש. עם זאת בהמשך חקירתה ציינה והדגישה כי לא סברה כי הויתור של מרשתה הוא על מיליוני שקלים: "לא יודעת על מה ויתרנו, אבל הצפי היה שלא ויתרנו על מיליונים" (עמ' 113, שורות 16-18). בהמשך חקירתה אישרה כי יכול להיות יכול להיות שבמסגרת העסק של היהלומים האיש קנה גם נכסים (עמ' 120, שורות 8-16). היא אישרה בחקירתה לאפוט' לדין כי האשה הבינה את הויתור שעשתה וכי אין סעיף ויתור ספציפי על עסק היהלומים (להבדיל מנכסים אחרים) (ראו: שם, עמ' 130, שורות 14-25).
68. בחקירתו של עו"ד X הוא השיב מפורשות כי בעת המו"מ דובר ברורות כי לאיש יש רכוש נוסף: "[...] שלאורך כל המשא ומתן עו"ד Y ועו"ד --- מהמשרד שלה [...]", בכל השיחות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

משא ומתן שהתנהלו אמרו מפורשות כולל בשיחה האחרונה, שהם יודעות שקיים רכוש רב

נוסף. (ראו: פרוט' מיום 23.5.18, עמ' 32 שורות 11-16).

69. מעדויות שני עורכי הדין ובחינת טיטות ההסכם עולה כי היה רצון עז של הצדדים לסיים את המו"מ ולחתום על הסכם כולל. עו"ד Y ציינה מספר רב של פעמים כי היה לחץ של האשה ומשפחתה להגיע להסכם (ראו: פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 86 שורות 22-26). עם זאת, היא אישרה כי היו טיטות רבות שהוחלפו בין הצדדים ולא מדובר בהסכם שנחתם במהירות (עמ' 85 שורות 2-16).

70. עו"ד Y הדגישה בחקירתה מספר פעמים את מעורבות אחותה של האשה, חדווה, ואימה של האשה, לרבות בהגעה לפגישות במשרדה (ראו למשל: פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 81 שורות 5-6, שורות 10-14; עמ' 86 שורות 22-25), ובהמשך חקירתה ציינה מפורשות: "יש לי לקוחה עם תמיכה משפחתית שרואים את מצבה, והם רוצים לסיים" (עמ' 109, שורות 24-25).

71. עו"ד Y נשאלה מפורשות בהמשך חקירתה לגבי בדיקת מצבו הכלכלי של האיש והמצג שהציג, אולם לא זכרה פרטים הקשורים לכך:

"עו"ד Y: הוא הציג מצג שהמצב אצלו לא טוב.

עו"ד לורי גייזלר: איך בפה? בנייר?

עו"ד Y: בפה.

עו"ד לורי גייזלר: בפה? בנייר? במסמך? ברואה חשבון?

עו"ד Y: אני לא זוכרת.

עו"ד לורי גייזלר: בדוחות רווח והפסד?

עו"ד Y: לא זוכרת, אבל זה נבדק.

עו"ד לורי גייזלר: אז את לא ראת דוחות רווח והפסד?

עו"ד Y: לא זוכרת, לא זוכרת.

עו"ד לורי גייזלר: לא ראת הצהרת הון?

עו"ד Y: לא זוכרת. אבל אני זוכרת-

עו"ד לורי גייזלר: אז איך ידעת? איך ידעת להגיד לאישה: 'תקשיבי, אני

אשאל אותך Y, ידעת שיש חוב של 8,700,000 ₪?

עו"ד Y: לא.

עו"ד לורי גייזלר: לא ידעת. ידעת שהייתה הלוואה של האיש על 1,600,000

₪ לחברת --- ?

עו"ד Y: לא.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האיש נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האיש
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

עו"ד לורי גייזלר : לא. ידעת שיש לאיש חקירות?

עו"ד Y : לא.

עו"ד לורי גייזלר : שאז בדיוק התפוצצה הפרשייה של -----?

עו"ד Y : לא, לא יודעת, לא זכור לי.

עו"ד לורי גייזלר : זה במקרה-

עו"ד Y : לא זכור לי. יכול להיות שזה התפתח אז, יכול להיות שהיא זרקה,

יכול להיות. יכול להיות ב----- לא זוכרת, אבל זכור לי משהו אבל לא זוכרת

מה. זה כאילו מזכיר לי משהו, לא יודעת מה. (ראו : פרוט' מיום 24.5.18,

עמ' 102 שורות 25-9 ; עמ' 103 שורות 9-1).

72. בנוסף, הוצגו בפני בימ"ש התפתחות טיוטות ההסכם. טיוטות ההסכם תואמות הנסיבות כפי שפורטו על ידי ב"כ הצדדים דאז, ובפרט את הנסיבות כפי שפורטו בפרטי פרטים ע"י עו"ד X. בחקירתה אישרה עו"ד Y בהגינותה כי עם התקדמות המו"מ הייתה הסכמה כי סעיפים רכושיים שהוכנסו בתחילה שכללו גילוי רכוש וסנקציה, יוצאו מההסכם (ראו : פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 108).

73. בעת חקירתה של עו"ד Y על ידי האפו"ט לדין היא ציינה כי היא לא זוכרת שביקשה מהאיש תצהיר גילוי של כל הנכסים (ראו : פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 128), בהמשך ציינה כי ויתרה על דרישה זו : "כי הם רצו לסיים, אל תשכח זה היה הם רצו לסיים, רצו לסיים" (עמ' 129, שורות 2-3). היא הבהירה בהמשך דבריה כי הלחץ היה של מרשתת ומשפחתה להגיע להסכם : "רצו לסיים. שוב, אני לא זוכרת בדיוק, אבל רצו לסיים, היה לחץ לסיים והיה גם האחות היא עו"ד והייתה מאוד מעורבת גם במשא ומתן. רצו לסיים וזהו סיימנו" (שם, שורות 12-14).

74. בסוף חקירתו הנגדית של עו"ד X הוא ציין כי היה ויתור על הדרישה לגילוי תמורת סכומים ותנאים שהוספו להסכם : "אני חושב שהתייחסתי לזה נדמה לי בסעיף 8 לתצהיר שלי, שבטיוטה מוקדמת של ההסכם היא ביקשה לכלול הן את הפירוט זכויות של האיש והרכוש של האיש. למשל בסעיף 26 לנספח ב'. הן הצהרה של הצדדים כי אין להם רכוש נכסים או זכויות נוספות למשל בסעיף 27, והן סעיף קנס של 15% אם יתגלו בעתיד זכויות כל שהם שהוסתרו, למשל בסעיף 28 לנספח ב'. ואז פירטתי גם במהלך המשא ומתן הם בעצם ויתרו על הדרישות האלה כנגד שיפור הסכומים שהוספו בטיוטות, את התנאים." (ראו : פרוט' מיום 23.5.18, עמ' 37 שורות 10-2).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האיש נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האיש
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

75. עו"ד X פירט בחקירה הנגדית כי ההסכם אליו הגיעו הצדדים היה פשרה ותוצאה של מו"מ כולל וכי לא נעשה איזון משאבים של נכס אחד מול השני: "עו"ד Y דרשה רשימה ארוכה של דרישות, אם אני זוכר נכון אחר כך דרשה דרישות נוספות היות והוא לא הסכים לתת או לא רצה לתת את הפירוט של הזכויות השונות. בסופו של דבר נסגר הסכם כולל. זה לא היה זה כנגד זה, לכו אני לא יודע להגיד לך." (ראו: פרוט' מיום 23.5.18, עמ' 27 שורות 17-22). ובהמשך חקירתו שב והבהיר: "אני חושב שהסיפור פה הוא סיפור יותר פשוט, שהתנהל משא ומתן כמו שיש בהרבה מאוד תיקים. מצד אחד ידע היטב ועו"ד שלה ידעה היטב והיא אמרה את זה מפורשות, שאפשר לנהל הליכים משפטיים יקרים, ארוכים ומתישים בבית המשפט. הצד השני נדרש לשלם סכומי כסף כאלה ואחרים תוך כדי המשא ומתן, ובזאת הסתכם הסיפור. המשא ומתן הסתיים בהסכם כולל." (עמ' 21 שורות 23-25, עמ' 32 שורות 1-4).

76. האחיות נחקרו גם הן לגבי המו"מ בין להסכם בין הצדדים. מחקירותיהן ניכר כי לא היו מודעות להיקף הרכוש של הצדדים, לפרטים שהיו ידועים לאישה, וכי לא הצליחו להוכיח את ההסתרה של האיש במו"מ.

77. תקווה ציינה כי לא הייתה מעורבת ישירות במו"מ וכי לא הועברו אליה טיטות של ההסכם: "הייתי פחות מעורבת, לא הייתי באף אחד מהפגישות, יותר מעורבת מהקטע החיצוני והתמיכה הרגשית" (ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 206, שורות 12-17).

78. תקווה ציינה כי: "לא, לא ידעתי כלום, לא היה לי שום ידע בעסקים של האיש, לא היה לי" (ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 199 שורות 20-21). בהמשך חקירתה נשאלה תקווה מפורשות לגבי טענתן כי האיש הסתיר את רכושו מהאישה במסגרת המו"מ. תשובותיה הכנות העידו כי היא לא ידעה פרטים מהותיים הקשורים למצבו הכלכלי של האיש וכן לא ידעה מה אחותה יודעת ומה לא:

"עו"ד לורי גייזלר: אבל יש לי בעיה ואני חושבת שגם לבית המשפט יש בעיה, מהסיבה הפשוטה ששנייה אחת לפני כן אני שואלת אותך שאלה שהיא בעצם מסכמת את כל התיק הזה, מה ידעת לגבי המצב הכלכלי של האיש והאישה, מה ידעת לגבי עסקים, מה ידעת לגבי חברות, מה ידעת לגבי זכויות ואת עומדת פה האמת בשיא הכנות ואת אומרת: 'לא ידעתי כלום!'

תקווה: נכון, לא ידעתי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

עו"ד לורי גייזלר: אז אני שואלת אותך שאלה, אני אומרת לך שאחותך ידעה הכל. אחותך ידעה שיש חברת ---, אחותך ידעה שניתנו הלוואות לראובן, אחותך ידעה שיש בניינים כמו שראובן ציין, היו תמונות ענקיות במשרדים עם כל הבניינים שנבנים, הפרויקטים. את היום באה לכאן ובעצם מה הטענה שלך? איך את יכולה לבוא ולהגיד שהאיש רימה את אחותך אם בצורה הכי גלויה את באה ואומרת: 'אני לא יודעת כלום', בעצם רק אחותך יודעת את האמת, נכון? אבל לא הבאתם אותה לכאן?

תקווה: מאיפה אחותי הייתה צריכה לדעת את כל הדברים האלה? את מדברת על בניינים ועל תמונות, היא מעולם לא הייתה במשרד שלו, מעולם לא הייתה במשרד שלו, אני לא חושבת שהוא שיתף אותה. את חושבת שאם היא הייתה יודעת היא לא הייתה תובעת את זה? [...] איזה אישה, איזה אישה שהייתה חושבת שלבעל שלה יש את כל הדברים האלה, לא הייתה תובעת? לא הייתה מבקשת? איזו אישה?

עו"ד לורי גייזלר: תקווה, ישב פה ראובן ואמר שהאישה הייתה במשרדים שלהם-

תקווה: לא, לא. (ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 200 שורות 25-6, עמ' 201 שורות 1-8).

79. בהמשך נחקרה תקווה מכוח מה היא אומרת כי אחותה לא ידעה על היקף הרכוש והשיבה: "משום שהיא הייתה משתפת. משום שגם הוא היה משתף. איזה אינטרס היה לה גם להסתיר מאיתנו." (ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 214 שורות 1-2). עם זאת בהמשך החקירה עלה כי לא ידעה פרטים בסיסים הקשורים להתנהלות הרכושית של האיש והאישה ועוד טרם הליכי הפרידה (עמ' 215-214).

80. כאשר נשאלה תקווה לגבי פרשיית ----- (לגבי צירפו האחיות כתבות מהעיתון כנגד האיש) שהתפוצצה בעת המו"מ וממש טרם החתימה עלה כי גם בנושא זה לא הייתה בקיאה. תשובותיה בעניין זה היו כנות ואמינות והראו כי היא לא ידעה בזמן אמת פרטים הקשורים למו"מ בין הצדדים:

עו"ד לורי גייזלר: את יודעת שכל הפרשייה הזאת התנהלה במשך חודשים רבים לפני שהאיש והאישה התגרשו, לפני שנחתם הסכם הגירוש. שהאישה ידעה על כל דבר שקרה במסגרת איך נקרא לזה הפרשייה הזאת, היא מאוד דאגה מהפרשייה הזאת, היא בחרה את הבחירות שלה גם מהמקום שלא להיכנס לדברים האלה. יכול להיות שזה מה שהיה?

תקווה: אני לא מבינה את השאלה שלך, באמת אני לא מבינה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

עו"ד לורי גייזלר : את מנסה להציג עכשיו בפני בית המשפט כאילו כל זה קרה-

תקווה : לא, את שאלת-

עו"ד לורי גייזלר : בלילה אחד, כאילו היא לא ידעה כלום לפני כן?

[...]

עו"ד לורי גייזלר : לא, אז אני שואלת אותך שאלה אחרת, כמה זמן את יודעת שאחותך

יודעת על כל הפרשייה הזאת?

תקווה : אני לא יודעת, היא לא סיפרה לי, היא לא שיתפה אותי.

עו"ד לורי גייזלר : היא לא סיפרה, תודה רבה.

תקווה : אני לא ידעתי שהאיש נמצא בחקירות. (ראו : פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 217, שורה

25, עמ' 218 שורות 20-1).

81. האחות חדווה (שהינה גם עו"ד) ציינה בראשית חקירתה, כי בניגוד לטענות על מעורבותה הרבה במו"מ, לא הייתה מעורבות כפי שנטען והיא נכחה רק בפגישה אחת אצל עו"ד של האשה (ראו : פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 249-250). לגבי גרסת עו"ד Y כי הייתה מעורבת מאוד השיבה בחקירה הנגדית כי הדברים אינם נכונים וכי : "היא לא משקרת. היא טועה, היא לא זוכרת נכון." (עמ' 252, שורה 16).

82. בהגינותה ציינה גם האחות חדווה כי לא הייתה בקיאה לגבי מצבם הכלכלי והרכושי של האשה והאיש :

"עו"ד לורי גייזלר : [..] אז מה ידעת לגבי הכיסים של הסובבים שלך מבחינת הרכוש,

הזכויות, החובות של האשה ושל האיש בשנות נישואיהם?

חדווה : לא הרבה.

עו"ד לורי גייזלר : מה את יודעת?

חדווה : לא הרבה.

[...]

חדווה : חובות בטח שלא ידעתי.

עו"ד לורי גייזלר : אבל זכויות כן ידעת?

חדווה : מה זה זכויות? אני יודעת מה הזכויות של אישה, שידעת חצי חצי במידה ומתגרשים. אני לא יודעת מה היה לה פיזית או מה היה לאיש. (ראו : פרוט' מיום 1.8.18, עמ'

249-250). היא ציינה מפורשות בהמשך החקירה : "כי כמו שאני מצפה שהיא לא תכנס לי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

לכיס ותדע מה יש לי בחשבון הבנק בעו"ש כולל אמא שלי, אני לא נכנסתי להם, אוקיי?
בשום דבר." (עמ' 256, שורות 23-25).

83. חדווה נשאלה בחקירה הנגדית האם ביקשה מעו"ד של האשה לברר את מצבת הרכוש של האיש:

"עו"ד לורי גייזלר: [...] את ביקשת מעו"ד שתבדוק איזה רכוש, איזה כספים, איזה הלוואות, איזה חובות, איזה נכסים יש למשפחת האיש?
חדווה: היא אמרה שהיא תבדוק איזה נכסים, איזה דברים יש לאיש.

עו"ד לורי גייזלר: לאיש ואחותך?

חדווה: הכל היה, הוא ניהל את הכל. כל הכסף, הכל את כל הבית הוא ניהל." (ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 266, שורות 1-8).

84. חדווה אישרה מפורשות כי שמעה בעבר כי לאיש יש חברה בשם ---:
"חדווה: ידעתי, שמעתי פעם את השם ---, שקישרתי את זה חשבתי שאולי זה היהלומים, אין לי מושג. רק יהלומים ידעתי שיש לו. [...] אז שמעתי את השם ---." (ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 270, שורות 10-13, שורה 23). בהמשך חזרה בה וטענה כי שמעה על החברה רק לאחר הגירושין סביב שנת 2015 (עמ' 271).

85. בסוף חקירתה אישרה חדווה כי ב"זמן אמת" ההסכם נראה לה סביר:
"עו"ד לורי גייזלר: תראי חדווה, בתצהיר שלך את מציינת שההסכם היה נראה לך סביר?
חדווה: כנראה שהיה נראה לי סביר.

עו"ד לורי גייזלר: אבל איך זה עולה בקנה אחד עם העובדה שכרגע את אומרת לבית המשפט-
חדווה: כי אני לא זוכרת-
עו"ד לורי גייזלר: תני לי לסיים.

חדווה: איך זה עולה ותני לי לסיים ואני רוצה להפנות אותך גברת חדווה לתצהיר שלך, סעיף 7 לתצהיר: "האשה שיתפה אותנו מעת לעת בהליך הגירושין, כאשר על פניו נראה היה שהסדר הגירושין הינו סביר וזאת ביחס למידע שהיה בפנינו אז וגם לאישה, דהיינו שהאיש עוסק ביהלומים בלבד?"

חדווה: מעל לעת ממה שזה, על פניו זה היה נראה סביר." (ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 291, שורות 13-25). אולם טענה בהמשך כי לא נכנסה לפרטי ההסכם ולעובי הקורה (עמ' 292).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

בחקירתה לאפוט' לדין טענה כי לא ידעה כי האיש סירב לחתום על תצהיר גילוי מסמכים
(עמ' 298, שורות 10-13).

86. **האיש** נחקר לגבי המו"מ וחזר על טענתו מכתבי הטענות כי האשה ידעה בעת המו"מ על
העסקים הנוספים שלו לרבות חברת --- והלוואות שנתן (ראו: פרוט' מיום 17.7.18, עמ' 186,
שורות 1-7).

87. **האיש** הדגיש בחקירתו הנגדית כי במסגרת המו"מ האשה העדיפה לקבל רכוש וודאי
ומוחשי:

"עו"ד רות וולפנר דיין: [...] בסעיף 10 בתצהיר השני, בתביעה לביטול הסכם, אתה מצהיר
שהאשה העדיפה לקבל רכוש מוחשי וודאי, שיבטיח לה ביטחון כלכלי ותנאים נוחים
להמשיך לגדל את הבנות במשמורתה, על פני חלק בעסקים ובהשקעות הכרוכים בסיכונים.
האיש: מממ (נשמע מהנהן).

עו"ד רות וולפנר דיין: איזה רכוש מוחשי האשה קיבלה בהסכם?
האיש: קיבלה דירה בשווי 2.5 מיליון שח, קיבלה 100,000 שח במזומן, קיבלה אוטו,
קיבלה תכולה של בית בשווי 100,000 שח. קיבלה את הזכות להישאר בבית שלנו שנתיים,
כולל כל ההוצאות שאני שילמתי במשך שנתיים, שרק זה שווה כמה מאות אלפי שח. קיבלה
מלא זכויות. מה זאת אומרת? [...] קיבלה מזונות גבוהים. (ראו: פרוט' מיום 17.7.18, עמ'
201, שורות 1-13).

88. בהמשך חקירתו פירט **האיש** לגבי התנהלות המו"מ והמעורבים בו:
"[...] אני אחזור ואגיד, שנוהל משא ומתן של 9 חודשים בין האשה לעורכי דין שלה, ואפילו
שמענו פה את עו"ד Y, אני אזכיר, זה קפץ לי לראש, שכל תכתובת וכל מייל, עבר דרך
האחות, העורכת דין, היועצת המשפטית של המשפחה. [...] אז זה נוהל לא רק על ידי
האשה ועורכת הדין, כל המשפחה תמכה בה והתעדכנה ואישרה את ההסכם והכל. נוהל
משא ומתן, ולשם הגענו." (ראו: פרוט' מיום 17.7.18, עמ' 201, שורות 11-18).

89. **האיש** נשאל מפורשות האם בעת המו"מ ידעה האשה כי יש לו עסקים נוספים על עסק
היהלומים והשיב:

"עו"ד רות וולפנר דיין: [...] אתה טוען בסעיף 20 לתצהיר שלך, שהאשה ידעה בפירוש שיש לך
השקעות נוספות מעבר לעסקי היהלומים.

האיש: נכון.

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

האיש : בגדול היא ידעה על הכל.

האיש : היא ידעה על הכל." (ראו : פרוט' מיום 17.7.18, עמ' 248, שורה 25, עמ' 249 שורות 1-8).

91. **האיֵש** נשאל מדוע במסגרת המו"מ לא הוכנס להסכם סעיף מפורש הקובע את ויתורה של האישה על לעסקיו הנוספים ותשובותיו בעניין זה היו מהימנות:

”עו”ד רות וולפנר דיין: [...] למה לא דאגת להכניס סעיף מפורש שהאישה מוותרת על כל טענה בעניין עסקיך ב-----, אם לטענתך היא ידעה וויתרה. הלא היה לך אינטרס מאוד גדול לעשות את זה. למה לא עשית?

האיש : למה אני לא הכנסתי?

עו"ד רות וולפנר דיין: כן. אם היא ידעה, אתה אומר ידעה על הכל. למה לא פירטת? היא מוותרת על זה והיא מוותרת על זה והיא מוותרת על זה. למה?

האיש : אני חושב שיש סעיף שהיא מוותרת על כל הטענות שלה.

עו"ד רות וולפנר דיין: לא, לא. זו לא השאלה.

האיש : כולל את הכל, את האיזון ואת הכל.

עו"ד רות וולפנר דיין: זו לא השאלה. תראה.

האיש : למה אני צריך? מה, אני עוה"ד שלה? אני לא מבין מה את רוצה שאני אדאג...

עו"ד רות וולפנר דיין: לא, לא, לא. עו"ד שלך. אתה הלא הסתרת את הרכוש הזה, ראובן העיד פה.

האיש : ראובן העיד פה הרבה דברים שקריים, אז מה?

עו"ד רות וולפנר דיין : שקריים?

האיש : נכון.

עו"ד רות וולפנר דיין : אז אתה אומר שהאישה ידעה?

האיש : נכון.

עו"ד רות וולפנר דיין: ואני אומרת, אם האישה ידעה, למה לא הכנסת בהסכם סעיף

שאומר 'את יודעת שיש לי זכויות ב-----, ואת מוותרת עליהן'.

האיש : האישה ידעה...

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

עו"ד רות וולפנר דיין: למה? או 'את יודעת שיש לי זכויות בתמ"א ואת מוותרת עליהן'.
האיש: האשה ידעה הרבה דברים. היא ידעה על זכויות וחובות. ידעה שיש לי חובות אדירים
ויש לי בעיות במס הכנסה, ושעצרו אותי, ומס הכנסה רודף אותי. היא ידעה את הדברים
האלה, היא גם נחקרה בעצמה, וידעה שאני הולך להיעצר [...] (ראו: פרוט' מיום 17.7.18,
עמ' 252 שורות 17-25, עמ' 253).

92. בהמשך החקירה הסביר האיש כיצד ההסכם הוא תוצאה של פשרה שבה הוא לקח על עצמו
גם חובות והתחייבויות אך בהסכם יש סעיף כללי של איזון ולא זכויות מול חובות: "את
קודם שאלת על זכויות וחובות. בהסכם יש סעיף, אני חושב 38 שהוזכר, שהוא אני חושב
מאגד בתוכו גם את הבדיקה של 2 הצדדים, שהם בדקו את כל הזכויות ואת כל החובות.
בהסכם שנחתם, היו לי גם זכויות וגם חובות אדירים שנטלתי על עצמי, ולקחתי את כל
הסיכונים, גם עם מס הכנסה, וגם עם הבנקים, ועם ההוצאות לפועל עליי." (ראו: פרוט'
מיום 17.7.18, עמ' 262, שורות 9-14).

93. בעת חקירתו של האיש הוצגה לו קונספציה כי בשל המשכנתאות הגבוהות שנרשמו על בית
המגורים המשותף של הצדדים הרי שיש בכך להוכיח כי שווי הבית היה גבוה יותר, זכויותיו
גבוהות בהרבה ממה שהציג וכי הדבר מהווה הוכחה להסתרתו מהאשה את רכושו. האיש
סיפק הסברים מפורטים כנגד טענה זו. אין בידי לקבל את עצם ההנחה הגלומה בשאלה
שהוצגה לאיש. ראשית, מנסח הטאבו לא ניתן ללמוד על שווי הנכס ועל שווי המשכנתא
שניתנה. שנית, העובדה כי נרשמה "משכנתא לא מוגבלת בסכום" הינה פרקטיקה מקובלת
בחלק מקבלת משכנתאות והדבר גם הוא אינו מוכיח את הטענה בדבר שווי נכס גבוה ממה
שהוצג. שלישית, גם אם נניח כי שווי בית המגורים המשותף של הצדדים היה גבוה יותר –
בוודאי אין מדובר בנכס שהוסתר מהאשה אלא בנכס הרשום מחצית על שמה והיא יכולה
הייתה לברר את שווי בנקל, כך שלא ניתן לטעון כי מדובר בהסתרה של האיש. יתרה מכך,
לו היה רצון לברר טענה זו במדויק נדרש היה לראות כמה משכנתאות שולמו בפועל על ידי
האיש אל מול שווי של הנכס דאז.

94. אשר על כן מכל העדויות והראיות עולה כי המו"מ בין הצדדים היה מספר חודשים וכלל
החלפת טיוטות רבות. במסגרת הטיוטות ניתן לראות גם את התפתחות ההסכמות. מהראיות
והעדויות הרבות עולה כי במסגרת המו"מ היה ויתור מושכל של האשה כי במקום להיכנס
לגילוי מסמכים ובדיקה, הוסכם כחלק מהסכמות כוללות ולאחר שיפור ההצעות הכספיות על
ידי האיש כי האשה תקבל וודאות ורכיבים רכושיים וכספיים שפורטו בהסכם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

95. במצב דברים זה לא ניתן לומר כי במסגרת המו"מ היה על האיש לגלות או למסור מסמכים והוא לא עמד בכך או הסתיר זאת מהאשה.

ב. נוסחו של הסכם הגירושין

96. מנוסחו של ההסכם שאושר עולה כי הצדדים ציינו מספר רב של פעמים כי ההסכם הוא הסכם כולל ונערך בו איזון כולל של כל רכושם.

97. בסעיף 6 להסכם צויין כי מדובר בהסכם כולל וכי אין לצדדים טענות לגבי איזון המשאבים הרכושי: "בכפוף לביצוע האמור בהסכם זה, מוסכם בין הצדדים כי הסכם זה בכללותו, לרבות סכומי המזונות שנקבעו בו, מהווה הסדר כולל לגבי כל התביעות של הצדדים האחד כלפי משנהו, בהתאם למפורט בהסכם זה, לרבות תשלומי איזון כנגד כל זכות וכל טענה מכל סוג ומין שיש או שעשויה להיות לצד אחד כנגד משנהו בין בהווה ובין בעבר ובין בעתיד."

98. גם בהמשך בסעיפים 38 ו-39 להסכם הדגישו הצדדים את ההסכמה המפורשות והמושכלת לגבי האפשרות שהייתה לכל אחד לברר את פרטי רכושן של הצד השני וכי ההסדר הרכושי מהווה איזון מוסכם וכולל וכי אין להם טענות אחד כלפי השני בעניין זה. קרי הם לא הסתפקו רק בציון המפורש של ההזדמנות לברר אלא הדגישו וציינו כי אין להם טענות בעניין זה:

38" כל אחד מהצדדים מצהיר כי הייתה לו כל הזדמנות לברר את פרטי רכושן של הצד שכנגד בכל דרך אפשרית וכי ההסדר הרכושי לעיל כולל איזון של כל טענה מכל סוג ומין כולל כושר השתכרות, מוניטין אישי, חברות, נכסים קיימים או עתידיים שיש למי מהצדדים.

39. הבעל מוותר על כל טענה לגבי זכויות ו/או נכסים ו/או אינטרסים ו/או טובת הנאה ו/או כל טענה אחרת כלפי האשה, והאשה מוותרת על כל טענה לגבי זכויות ו/או נכסים ו/או אינטרסים ו/או טובת הנאה ו/או כל טענה אחרת כלפי הבעל."

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האיש נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האיש
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

99. גם בסופו של ההסכם קבעו הצדדים שורה של הוראות המבהירות כי ההסכם סופי וממצה את כל המחלוקות ביניהם. כמו כן הוסיפו והכניסו סעיף כי היה ותעלה טענה בעתיד לגבי פגמים בכריתת ההסכם תהיה חובה בתשלום פיצויים מוסכמים:

"66. פרט לקבוע בהסכם זה, אין ולא תהיה לצדדים כל תביעה, מכל מין וסוג שהוא, האחד כלפי משנהו הנובעת מנישואיהם ו/או הכרוכה בגירושיהם ו/או מיחסייהם.

[...]

68. כל אחד מהצדדים מצהיר בזה כי הוא הגיע להסכם זה מרצונו הטוב והחופשי, כי הוא קרא והבין את תוכנו, את משמעותו ותוצאותיו, כי הוא הסכים לו וחתם עליו מרצונו הטוב והחופשי ללא שום לחץ, כפייה, או אונס מכל סוג שהוא לאחר שהתייעץ עם עו"ד מטעמו ובדק את זכויותיו.

69. מוסכם על הצדדים כי במידה ומי מהצדדים יטען בעתיד בכל הליך משפטי נגד משנהו כנגד תוקף ההסכם, למעט בגין הפרה מאוחרת, לרבות כי ההסכם למראית עין, נוגד את תקנת הציבור, או ניתן לביטול מחמת פגמים בכריתתו, ישלם אותו צד למשנהו פיצויים מוסכמים בשווי 10,000 \$ (עשרת אלפים דולר ארה"ב) וכן את הוצאות המשפט הריאליות שייגרמו למשנהו וזאת מבלי לפגוע בזכויות הצד השני לפי כל דין."

100. העולה מבחינת לשונו של ההסכם כי הייתה התייחסות ברורה גם להסכמות שעלו במו"מ כי ההסכם מהווה הסכם רכושי כולל, לרבות הסכמה מפורשת ומושכלת כי אין איזון פרטני של רכוש אלא איזון כולל וכי לכל צד ניתנה ההזדמנות לברר את מצבו של משנהו.

ג. טענת הרמיה/אי הגילוי/עשיית יד אחת של האיש עם גיסו

101. הטענה המרכזית עליהן נסמכות האחיות עלתה ונובעת ממידע שקיבלו מגיסו של האיש. גרסתן הינה כי הגיס סיפר להן כי האיש ביקש ממנו להסתיר רכוש מהאיש והתכוון לגירושין מבעוד מועד.

102. ייאמר ברורות כבר עתה – לו היה נמצא כי גרסה זו הינה מהימנה לא מן הנמנע כי התובעת הייתה מצליחה לעמוד בנטלים הנדרשים לביטול ההסכם. אולם לא זו תמונת המצב הראייתית שהתבררה בעת ההליכים המשפטיים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

103. בסיכומיהן מדגישות האחיות כי הן נסמכות בעיקר על עדות הגיס ומבקשות כי יינתן לה המשקל המירבי.

104. עדותן של ראובן, גיסו של האיש (נשוי לאחותו) הייתה משמעותית ומרכזית. עם זאת ההתרשמות ממנה יחד עם צירוף שאר הראיות והעדויות הינה כי הוא אינו אובייקטיבי כפי שהוצג על ידי האחיות ומונע מהסכסוך העיסקי-המשפחתי הקשה בינו לבין האיש. יתרה מכך הוא סתר עצמו בחקירה והרושם שהותיר לא היה כפי שביקשו האחיות לייחס לגרסתו. בנוסף, טענותיו וגרסתו לא גובו במסמכים חיצוניים או מזמן אמת.

105. פנייתו אל האחיות הייתה אך ורק לאחר שתקוותיו מול האיש להסדרת הסכסוך העיסקי ביניהם, נכזבו. בזמן אמת של המו"מ בין הצדדים (בו היה מעורב ועל כך אין מחלוקת), הוא אינו פונה לאישה ישירות בשום שלב ולא בסמוך לחתימת ההסכם. גם לא בשנים לאחר מכן כאשר ההסכם מיושם ומבוצע. המניע שלו לפנות לאישה הינו אך ורק בעת הסכסוך בינו לבין האיש. בכך נגסם תום ליבו בשל עיתוי הפניה. הוא לא נתן לכך בכל חקירתו הנגדית הסבר משכנע דיו.

106. בתחילה טען ראובן כי ההסכם לא הגון אך אישר כי הוא עצמו היה חלק בלתי נפרד מהמו"מ (ראו: פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 151 שורות 6-15).

107. עוד התברר כי כחלק מהסכסוך של ראובן עם האיש נשלח מכתב מעו"ד של ראובן לאיש ביום 5.7.16 ובו כתב עו"ד של ראובן לב"כ של האיש כי לא יעביר לאיש את הכספים המגיעים לו כל עוד לא יובהרו זכויותיה של האישה בכספים הללו מאחר והאיש לטענתו עשה בו שימוש להסתיר ולהבריח רכוש מהאישה (ראו גם: סעיף 14 לתצהיר עדות ראשית של מר ראובן): **"מרשי בודק את מצבו המשפטי ואת זכויותיו והתחייבויותיו בכל הקשור לתביעות צפויות של האישה, לאחר שהתברר לו כי ככל הנראה מרשך השתמש במרשי ככלי להסתרת והברחת רכוש משמעותי מהאישה, במסגרת הליך הגירושין ביו מרשך ובינה"**.

108. יודגש - מכתב זה נשלח 10 חודשים טרם שהוגשו כלל תביעות על ידי אחיותיה של האישה וטרם שראובן פנה אליהן. גם במכתב זה לא מצויין כי יש וודאות, כי יש ראיות לכך שהייתה הסתרה נטענת או הוכחות כי ראובן "שימש ככלי להסתרת והברחת הרכוש".

109. **תקווה** השיבה בהגינותה כי טרם שראובן פנה אל האחיות לא היה ביניהם כל קשר וכי הוא זה שפנה אליהן: "הוא אומר לנו: 'אני רוצה שתדעו שככה וככה', אמרנו לו: 'תודה רבה על האינפורמציה' והפננו אותו מיד אל עוה"ד שלנו. הפננו אותו, אמרנו לו שיש לנו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 **כב' השופטת:** תגיד, זה איש שהיה לכם קשר איתו במהלך השנים?

2 **תקווה:** לא.

3 **כב' השופטת:** בכלל לא?

4 **תקווה:** הכרתי אותו בזה שהוא היה אח של, בעלה של אחות של האיש ובימים טובים יותר
5 יצא לנו מדי פעם להיפגש באירועים משפחתיים, אבל לא הייתה איזה שהיא אינטראקציה
6 נוספת. (ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 230, שורות 11-20).

7
8 110. **ראובן:** נשאל לגבי הנסיבות של פנייתו לאחיות ואישר כי הוא זה שפנה אליהן (ראו: פרוט'
9 מיום 24.5.18, עמ' 152).

10
11 111. **תקווה:** נשאלה מפורשות לגבי מקור הידיעה של האחיות לגבי טענתן לגבי רמיית האיש את
12 האישה והשיבה מפורשות כי המידע שיש לאחיות מקורו בראובן וכי אין לה מידע ממקור
13 אישי:

14 **"עו"ד לורי גייזלר:** תקווה, את נמצאת פה בהליך משפטי שמדבר על
15 טענות קשות. [...] של דברים עובדתיים וראיות שאין לך בכלל מושג
16 לגביהן, ואת עומדת פה ואת מדברת שאת מטפלת באחותך ואנחנו כולם
17 מצדיעים לך. אבל אני רוצה להבין דבר מאוד פשוט, איך את יודעת להגיד
18 היום שמישהו שיקר, רימה, הונה, העלים, [...] תקראי לזה איך שאת רוצה
19 אם את לא היית חלק? [...] חלק מהמשא ומתן?
20 [...]

21 **תקווה:** אני אענה שוב, משום ששלוש שנים, במשך שלוש שנים כנראה על
22 פי- לא כנראה, שלוש שנים הוא מתכנן את הגירושים שלו מהאישה, הוא
23 פונה לראובן, הוא אומר לו: 'תסתיר עבורי את הכספים, תיקח על שמי את
24 החברות'. סליחה, אני לא אשת עסקים, אז אם אני לא מדייקת
25 בטרמינולוגיה הנכונה. הוא מתכנן, הוא מתכנן אז אני יודעת.

26 **עו"ד לורי גייזלר:** איך את יודעת תקווה, ראובן סיפר לך את כל הדברים
27 האלה?

28 **תקווה:** ראובן סיפר לי את כל הדברים.

29 **עו"ד לורי גייזלר:** [...] את יודעת שמתנהל הליך משפטי ארוך וקשה בין
30 האיש לבין ראובן לגבי כספי ההלוואה שראובן מסרב להחזיר לאיש?

31 **תקווה:** אני יודעת שהוא מנהל על זה איתו הליך משפטי, כן. אני לא מצויה
32 בפרטים המדויקים.

33 **עו"ד לורי גייזלר:** את לא יודעת שחמש שנים הם מנהלים הליך משפטי?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

תקווה : חמש שנים לא. " (ראו : פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 224 שורות 18-25,
עמ' 225).

112. גם חדווה אישרה כי מקור הידיעה שלהן לטענת הרמייה היה ראובן :

"אנחנו לא ידענו שיש עסקים ב----. אנחנו התחלנו לגלות שיש עסקים עם כל הכתבות האלו
והעניינים, שהדליקו נורה אדומה ואחר כך שראובן פונה אליי, אוקי? מעבר לזה לא. אם
הייתי יודעת שזה יותר, אולי הייתי דורשת יותר מ- 1,000,000 ₪. [...] הוא יצר איתי קשר [...]"
(ראו : פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 275 שורות 16-20, שורה 24).

113. בהמשך החקירה פירטה חדווה בתשובה לשאלות את הדברים שנמסרו להם מפי ראובן עליהן
הם מסתמכות כעת כבסיס לתביעה, אולם ציינה כי אינה בקיאה בפרטים :

"עו"ד לורי גייזלר : ומה נאמר לך בשיחה הזאת?

חדווה : נאמר לי בתכלס שבמשך כמה שנים לפני שהם התגרשו, הוא עזב והאיש פנה אליו
שיעזור לו להחביא נכסים או לתכנן את הכל, כי יש כספים שהאיש לא רוצה שיגיעו לידי
האשה.

עו"ד לורי גייזלר : להחביא נכסים או לתכנן? אני רוצה שתדייקי בבקשה כי זה מאוד חשוב,
מה בדיוק?

חדווה : הוא מתכנן על ידי החבאת נכסים, שהאשה לא יהיה לה יד על הכסף הזה.

עו"ד לורי גייזלר : הבנתי. איזה נכסים?

חדווה : באותו זמן?

עו"ד לורי גייזלר : פונה אליך בן אדם, אומר : 'האיש מתכנן להחביא נכסים'?

חדווה : אני לא יודעת.

עו"ד לורי גייזלר : אז כספים או נכסים?

חדווה : כסף לא קונה נכס?

עו"ד לורי גייזלר : לא. אז בואי תדייקי, הוא אומר לך נכסים או כספים?

חדווה : בסופו של דבר כספים. אני לא זוכרת דיוק מה היה בשיחה.

עו"ד לורי גייזלר : כספים. האם ידעת או האם הוא שיתף אותך שב- 2008 וב- 2009 הוא לווח
כספים מהאיש?

חדווה : זה לא מעניין אותי. " (ראו : פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 276 שורות 18-25, עמ' 277
שורות 1-13).

בהמשך חקירה אישרה גם היא בדומה לאחותה כי איננה בקיאה בפרטי הסכסוך בין ראובן
לאיש (עמ' 27-280).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

114. בחקירתו של ראובן הוא אישר כי בשנת 2008 החל לעשות עסקים משותפים עם האיש וכי נפתחה חברה בשם "----" שהייתה בבעלותו, לטענתו לבקשת האיש. הוא אישר כי שם החברה הוא צירוף שמות בנותיהן של האיש והאשה:

"עו"ד לורי גייזלר: כן. ואתה ב – 2008 כמשפחה לכל דבר, הכל גלוי, הכל פתוח. אין קרבות, אין מלחמות, אין בתי משפט, אין כספים-

מר ראובן: רק בואי נדייק על הכל גלוי והכל פתוח. כשהקמנו את החברה האיש אמר לי שהוא רוצה שהחברה תהיה בבעלותי.

עו"ד לורי גייזלר: כן, איך קראו לחברה?
מר ראובן: --- [...] --- היא השמות של שתי הבנות של האיש. (ראו: פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 136, שורות 10-21).

115. קריאת החברה בצירוף שמותיהן של הבנות של הצדדים: -- ו-- , ממוטטת כבר את טענת ההסתרה. שהרי אין כל הגיון לקרוא לחברה בשם הבנות אם חפץ האיש להסתיר זאת מהאשה.

116. בחקירה ראובן נשאל על האופן התמוה שלא מתיישב בין קריאת שם החברה על שם הבנות עם טענת ההסתרה והסברו לכך לא היה סביר (ובמובנים רבים חזרה מטענתו הראשונה). כמו כן התברר בחקירה כי ראובן כלל אינו יודע האם האשה ידעה על החברה אם לאו. ואם אינו יודע פרט כה מהותי לא ניתן לטעון כי הפרט הוסתר מהאשה:

"מר ראובן: [...] האיש כשפתחנו את החברה וזה רק מתחבר למה שאמרת קודם, קבע מה יהיה שמה, קבע איפה היא תשב, וביקש ממני שאני אחזיק בהתחלה עבורו את המניות בנאמנות, מתוך כוונה ואני עוד פעם אומר את זה, שהאשה לא תדע מזה.
עו"ד לורי גייזלר: רגע, שנייה. ראובן, משהו לא מסתדר. לוקח בן אדם, השמות של שתי הבנות של האשה ושלו, לא אומר לך: 'בוא נקרא לזה עלי בבה', לא אומר לך: 'בוא נקרא לזה-
מר ראובן: עלי בבה זה היה רעיון לא רע.

עו"ד לורי גייזלר: חבל. לא אומר לך: 'בוא נקרא לזה חסמבה', אומר לך: 'אני רוצה חברה על שמות הבנות שלי', ועכשיו אתה אומר שהוא עשה את זה דרכך כי הוא רצה להסתיר את זה מהאשה?

מר ראובן: לא, לא.
עו"ד לורי גייזלר: אז מה אתה אומר?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 מר ראובן : הוא עשה את זה כי הוא רצה להרוויח כסף. [...] הרישום הסטטוטורי של
2 החברה היה כדי להסתיר אותה מהאשה, כן, בדיוק.
3 עו"ד לורי גייזלר : זה אומר מה שאתה אומר עכשיו, זה שהאשה בכלל לא ידעה שיש חברה
4 שקוראים לה --- ?
5 מר ראובן : אני לא יודע. [...] אני לא יודע אם היא ידעה או לא, לדעתי לא. " (ראו : פרוט' מיום
6 24.5.18, עמ' 137, שורות 6-25).
7
8 117. בהמשך החקירה של ראובן הוא גם אישר כי במשרדים שלו ושל האיש היו תמונות ענק והיה
9 רשום עליהן "----" (ראו : פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 159, שורות 22-24).
10
11 118. האיש נשאל בחקירה הנגדית לגבי העסקים שעשה עם גיסו ולגבי הסכסוך ביניהם, והשיב :
12 עו"ד רות וולפנר דיין : [...] ההשקעות שעשית עם ראובן, הן השקעות נדל"ניות ב-----, נכון?
13 האיש : לא עשיתי השקעות עם ראובן, נתתי לו הלוואה. כמו שאני נתתי ועוד אנשים
14 אחרים נתנו. תנו לו הלוואה.
15 עו"ד רות וולפנר דיין : כמה נתת לו?
16 האיש : נתתי לו את הקרן, 3,975,000 ₪.
17 עו"ד רות וולפנר דיין : זאת אומרת, נתת 3 מיליון ₪ וקיבלת 12 מיליון ₪?
18 האיש : לא קיבלתי.
19 עו"ד רות וולפנר דיין : נתת לו הלוואה של 3 מיליון וקיבלת 12 מיליון ₪?
20 האיש : לא.
21 עו"ד רות וולפנר דיין : תקבל 12?
22 האיש : לא.
23 עו"ד רות וולפנר דיין : למה?
24 האיש : כי קיבלתי 3,975,000 ₪, מה שאמרתי לפני שנייה, שילמתי למס הכנסה קרוב ל-2
25 מיליון ₪, סליחה 1,700,000 ₪ לשלם למס הכנסה, קיבלתי 2,200,000 ₪.
26 עו"ד רות וולפנר דיין : נגמרו התביעות בינך לבין ראובן?
27 האיש : לא.
28 עו"ד רות וולפנר דיין : כמה הוא עוד חייב לך?
29 האיש : אני תובע ממנו את ה-
30 עו"ד רות וולפנר דיין : אתה תובע 12, למה אתה מתכחש לזה? הודית בזה כבר.
31 האיש : אני תובע, נכון. " (ראו : פרוט' מיום 17.7.18, עמ' 249 שורות 9-25, עמ' 250 שורות
32 1-5).
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

119. **ראובן** אישר בחקירתו את הסכסוך המר בינו לבין האיש וכן כי האיש הלווה לו כספים ועל רקע החזר ההלוואה הסכסוך ביניהם (ראו: פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 143-145 וכן עמ' 151 שורות 4-5).

120. **מר ---** שהעיד מטעם האיש, והיה חבר של שני הצדדים ומכיר גם את ראובן, העיד כי ראובן דווקא סיפר לו בזמן אמת כי האיש מסכים לכל דרישה שהועלתה במו"מ על ידי האשה וכי הוא לא אהב את ההתנהלות הזו "**ראובן מאוד לא אהב אותה בלשון המעטה** (קיימת טעות הקלדה בטקסט הפרוט') **או אפילו יותר מזה**" (ראו: פרוט' מיום 23.5.18, עמ' 60 שורות 11-25, עמ' 61 שורות 1-3). בנקודה זו עדותו הייתה אמינה ועל אירועים שהיו בזמן אמת.

121. גם אמו של האיש, נחקרה בחקירתה לגבי הסכסוך בין האיש לראובן (שהוא חתנה, נשוי לבתה) וסיפרה על מערכת היחסים המשפחתית שהייתה: " היינו משפחה קרובה והכל נעשה והכל היה גלוי" (ראו: פרוט' מיום 23.5.18, עמ' 69, שורות 23-24). היא ציינה לגבי הסכסוך ביניהם כי מדובר בסכסוך עסקי משפחתי (עמ' 70, שורות 3-6).

122. בין גרסתו של ראובן - שהוא שפנה לאחיות בשל הסכסוך עם האיש - לבין גרסתו של האיש, אני מעדיפה את גרסתו של האיש, שהייתה מהימנה יותר. ראובן לא הביא כל מידע מהימן, סדור ומפורט מזמן אמת לתמיכה בגרסתו.

123. כמו כן ודווקא בחקירה החוזרת של ראובן התברר כי הרווחים להם זכאי האיש מראובן מתייחסים לשנת 2014-2015 שהם לאחר חתימת הסכם הגירושין בשנת 2012 (ראו: פרוט' מיום 24.5.18, עמ' 179-180).

124. אשר על כן, אני דוחה את טענת הרמיה/ אי הגילוי/ עשיית יד אחת של האיש עם גיסו – מאחר וטענה זו לא הוכחה.

ד. טענת החיוב במס כמוכיחה את הסתרת הרכוש על ידי האיש

125. לטענת האחיות בהסתמך על מסמך שהציג האיש בתחילה בכתב התביעה שלו (תלה"מ 17-05-16581), הוצא לו חיוב על ידי מס הכנסה בשנת 2016 המתייחס לשנת 2011 ממנו עולה כי הכנסותיו בשנה זו היו 10 מיליון ₪. זו לטענתן ההוכחה הניצחת כי האיש הציג מצג שווא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האיש נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האיש
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 לאישה לגבי מצבו הכלכלי. כמו כן האחיות צירפו שוב ושוב במהלך ההליכים כתבות
2 מהתקשורת בהן מתואר כי האיש העלים מיסים וכי נחשד בחשדות פליליים חמורים.
3
4 126. יצוין כי לאור דברים שנאמרו בקד"מ מיום 11.7.2017 חזר בו האיש מהטענות כי על האישה
5 להשתתף בחבות המס והוגש כתב תביעה מתוקן.
6
7 127. יתרה מכך, בתשובה לטענות בתביעה לביטול הסכם לגבי טענות החיוב במס המוכיחות כי
8 העלים רכוש, צירף האיש לתצהיר עדות ראשית מטעמו (נספח כח'), אישור עדכני מיום
9 17.5.2018 כי הגיע להסדר עם מס הכנסה וכי בוטלה הדרישה של מס הכנסה משנת 2016. כן
10 צירף אישור מרשות המיסים ומהפרקליטות על סגירת התיק נגדו.
11
12 128. בעת החקירה הנגדית נשאל האיש על חיוב המס הנ"ל והסביר מפורטות כי החיוב הנ"ל בוטל:
13 "הגשתי השגה למס הכנסה, ומס הכנסה קיבל את ההשגה הזאת. [...] ומס הכנסה קיבל את
14 ההשגה הזאת, ובסוף ביטל את סכומי הזה, וקיבל את הטענות שלי שבכלל לא היו לי
15 הכנסות, והחשבוניות שבעצם הוגשו לי, לא קיבלתי הכנסות על זה, כי חשבוניות זרות. אז
16 כל התביעה על 3 מיליון שח נמחקה בסוף. [...] אחרי מלחמה של 7 שנים." (ראו: פרוט' מיום
17 17.7.18, עמ' 207 שורות 24-25, עמ' 208 שורות 8-1).
18
19
20
21
22
23
24 בהמשך חקירתו הנגדית הוא פירט על ההליכים מול רשות המיסים:
25 "רשות המיסים, כמו שאני אסביר, עצרה אותי וחקרה אותי בראשית 2012, על זה שסופקו
26 לי חשבוניות זרות בשווי של 10 מיליון ₪. אני נאבקתי איתם במשך 7 שנים, עם 4 עורכי דין,
27 ו-3 רואי חשבון, שהוצאתי עליהם סכום של בערך 1.5 מיליון ₪ בהתמודדות מול פרקליטות
28 ומס הכנסה. [...] והדרישה שלהם היתה שיהיה תשלום של 3 מיליון ₪ באישי ו-3 מיליון ₪
29 ל----- שאני אשלם, בעקבות החשבוניות האלה שנחשדו כפיקטיביות. הוכחתי במשך
30 השנים, ונחתם הסכם, שהחשבוניות האלה לא היו פיקטיביות, והן היו חשבוניות, שנעשו
31 עסקאות אמיתיות, והן הוגדרו בסוף כחשבוניות זרות. [...]" (ראו: פרוט' מיום 17.7.18, עמ'
32 267, שורות 11-22).
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

129. לתצהיר עדות ראשית מטעמו של האיש צורפו מסמכים מרשות המיסים והפרקליטות המאשרים כי התיק נסגר בחודש 4/2018 (ראו: נספח כ"ט לתצהיר עדות ראשית של האיש).

130. תשובותיו של האיש בעניין זה היו מפורטות ומהימנות וגובו במסמכים חיצוניים.

131. האחיות בחרו שלא להתייחס ולא להתמודד עם מסמכים אלה.

132. יתרה מכך, האחיות לא התמודדו עם הטענה כי לו היה האיש מחוייב לבסוף במיסים אלה או מועמד לדין פלילי ואזרחי בהקשרים אלה, האם כפי שהן טוענות שהאשה זכאית לשיתוף בהכנסות האם היה עליה להשתתף גם בחובות? לכך בוודאי הן לא התכוונו. אולם – לא ניתן לראות רק את "צד הזכות" בהתעלם "מצד החובה".

133. שעה שהראיה המהותית עליה התבססו האחיות לתמיכה בטענתן הייתה החיוב במס, ושעה שחיוב זה בוטל, לא ניתן להסתמך על ראייה זו כמוכיחה את טענת ההסתרה.

ה. טענת ביטול ההסכם בשל עילת העושה

134. סעיף 18 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג - 1973 קובע: "מי שהתקשר בחוזה עקב ניצול שניצל הצד השני או אחר מטעמו את מצוקת המתקשר, חולשתו השכלית או הגופנית או חוסר נסיונו, ותנאי החוזה גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל, רשאי לבטל את החוזה."

135. האחיות לא פירטו באופן מספק את התקיימות תנאי סעיף זה.

136. כל העדים שנשאלו בעת החקירות לרבות האחיות ציינו כי בעת חתימת ההסכם היה ידוע מעל לעשור כי האשה חולה בטרשת נפוצה. עניין זה גם קיבל התייחסות בהסכם עצמו.

137. גם האחיות וגם עו"ד Y ציינו כולן כי האשה לא הייתה במצב של מצוקה או חולשה שכלית או גופנית והיא זו שניהלה מול עורכת הדין שלה את המו"מ, הציבה דרישות, עמדה על קבלתן והביעה עמדות נחרצות לגבי הנושאים השונים. היא קיבלה תמיכה וליווי ממשפחתה אך הדבר לא היווה תחליף לשיקול דעתה והחלטתה העצמאית.

138. מעבר הבנות לאיש בשל החמרה במצבה של האשה היה בחודש 4/2015. הבקשה למינוי האפו"ט לאישה של אחיותיה הוגשה בחודש 5/2017. שנים לאחר החתימה על ההסכם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

139. האחיות מלבד תחושתן הקשה כי "האיש נטש אישה חולה" לא הראו בראיות ובעדויות היכן ניצל האיש את האשה כדי לגרום לה להתקשר בחוזה. יתרה מכך, תשובותיהן המלאות והכנות בחקירות בבימ"ש העלו כי דבר המחלה התגלה עוד כעשור טרם הפרידה וכי האיש הוא שהתריע על מצבה של האשה בפני בני משפחתה והוא שטיפל בה טרם הפרידה.

140. הפירוט הרחב לעיל בפרק המו"מ לחתימת הסכם הגירושין של תצהירי וחקירות ב"כ הצדדים דאז מראה מו"מ שנמשך זמן רב ותוצאתו הסכם אשר היווה פשרה מושכלת בין הצדדים.

141. גם בחינת תנאי ההסכם אינה מעלה כי ניתן לומר כי תנאי החוזה גרועים מהמקובל במידה בלתי סבירה. עובדה כי האחיות כלל לא התייחסו לתנאי זה. במסגרת ההסכם קיבלה האשה תשלומים חודשיים של 10,000 ₪, בית שנרכש על שמה ועל שם הבנות ולה זכות שימוש ומגורים בו לכל ימי חייה, המשך מגורים בבית המגורים המשותף של הצדדים שעבר אגב גירושין על שם האיש אך האיש לקח על עצמו משכנתא גבוהה (לרבות תשלומים חודשיים של קרוב לעוד 10,000 ₪ לחודש בפרק זמן עוד שנתיים שהתגוררה בו האשה) ועוד העברת כספים נוספת.

142. העד מטעמו של האיש, אשר היה קרוב לשני הצדדים וכן מכיר היכרות קרובה את ראובן, העיד גם הוא על "הלך הרוח" והתחושות שהיו בזמן אמת לגבי ההסכם ותנאיו וכי בזמן אמת האשה הייתה מאוד מרוצה מההסכם ולא התלוננה לגביו:

"אני למען האמת מאוד התפלאתי בכלל על התביעה הזאת, התפלאתי כי אני כן יודע מלפני כן עוד מתקופת הגירושין ודרך אגב זה אני יודע מראובן ופחות מהאיש, הוא כל פעם היה מספר לי במין כעס ועצבים איך האיש מסכים לכל דרישה אחרת שלה. ראובן מאוד לא אהב אותה בלשום המטעה או אפילו יותר מזה. כל פעם סיפר לי איך האיש כל פעם מסכים עוד ועוד. ואז אמרתי פעם אחת לאיש: 'תגידי פעם אחת לא ותראה שהכל מסתדר, אז בשלב הזה האיש אמר לי: 'בסופו של דבר היא אמא של הבנות שלי'. כשהייתה את התביעה הזאת לי זה היה נראה מאוד מוזר. נראה לי שבסופו של דבר בסוף הליך הגירושין עוד כשהאשה הייתה אצלנו היא נראתה לי מאוד מרוצה מכל ההסכם שהיה ביניהם, היא הייתה מאוד מרוצה. היא גם כל הזמן סיפרה על הדירה הגדולה שהיא קנתה ב---, וכמה טוב לה. היא אף פעם לא התלוננה על התנאים. אז פה נראה לי איזה שהוא משהו קצת ככה מוזר בלשון עדינה. אני התפלאתי שזה בא מצד האשה, כי בגדול

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

מההיכרות שלי איתה. (ראו: פרוט' מיום 23.5.18, עמ' 60 שורות 11-25,
עמ' 61 שורות 1-3).

143. אשר על כן ולאחר בחינת הטענות העדויות והראיות אני דוחה את הטענה לביטול ההסכם
בשל עילת העושק.

ו. טענת ביטול ההסכם בשל עילת טעות והטעיה

144. סעיף 14(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג - 1973 קובע: "מי שהתקשר בחוזה עקב טעות
וניתן להניח שלולא הטעות לא היה מתקשר בחוזה והצד השני ידע או היה עליו לדעת על כך,
רשאי לבטל את החוזה."

145. סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג - 1973 קובע: "מי שהתקשר בחוזה עקב טעות
שהיא תוצאת הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לענין זה,
"הטעיה" - לרבות אי-גילויין של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות היה על הצד
השני לגלותן."

146. לגבי טענות אלה הן נטענו בהסתמך על רכיבים שכפי שפורטו לעיל לא הצליחו האחיות לעמוד
בנטל ההוכחה הנדרש להם.

147. מאחר ומחומר הראיות לא עולה כי האיש הסתיר ורימה את האשה אין מדובר במצב של אי
גילויין של עובדות אשר היה על האיש לגלותן לאישה. יתרה מכך, וכפי שפורט לעיל, האשה
ויתרה ויתור מושכל ומחושב על הצורך כי יגלה לה כל נכס ונכס והעדיפה ובחרה במסגרת
ההסכם לקבל נכסים וודאיים ומוחשיים על פני התארכות הליכים ובירור עובדתי מקיף של
גילויין.

148. האשה בחתימתה על ההסכם מאשרת בסעיף 38 מפורשות כי: "כל אחד מהצדדים מצהיר
כי הייתה לו כל הזדמנות לברר את פרטי רכושו של הצד שכנגד בכל דרך אפשרית וכי
ההסדר הרכושי לעיל כולל איזון של כל טענה מכל סוג ומין כולל כושר השתכרות, מוניטין
אישי, חברות, נכסים קיימים או עתידיים שיש למי מהצדדים." כאשר זו ההסכמה הנטל
להוכחת רכיב של טעות והטעיה גבוה אף יותר. ברף זה לא עמדו האחיות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

149. הפירוט לעיל של חקירות ב"כ הצדדים בעת המו"מ לא העלה כי מצבה של האשה נוצל על ידי האיש. הוכח כי בעת המו"מ האשה עמדה על דרישותיה, שיפרה ושינתה אותן וכי ההסכם הוא תוצאה של הסכמות כוללות בין הצדדים.

150. לכך יש להוסיף, כאמור לעיל, כי טענת ההסתרה של הגיס לא הוכחה וכן כי הטענה כי החיוב של רשות המיסים – שבוטל – המהווה הוכחה להכנסות, גם היא לא התקבלה. בנסיבות הללו כאשר אלו שתי הראיות המרכזיות עליהן התבססו האחיות בהוכחת עילות ביטול אלה, הן לא הוכחו באופן הנדרש.

151. כאשר בוחנים טענה זו של טעות והטעיה של האיש לגבי מצבו הכלכלי יש לבחון האם במצב ההפוך – היה והאיש היה קורס כלכלית או פושט רגל בהתייחס לרכוש הנכלל בעת הסכם הגירושין – הוא היה יכול לתבוע מהאשה בהתבסס על ההסכם את חובותיו, לכך התשובה היא בשלילה. ההסכם פועל "לשני הכיוונים" עבור שני הצדדים. הוא מהווה פשרה כוללת בין עמדות שני הצדדים. בהתאם לכך גם האיש (טרם שבוטל חיובו למס הכנסה) הסכים לתקן את תביעתו הכספית ולהוריד את העתירה לחיובה של האשה במיסים.

152. יתרה מכך, בחינת כל תביעות הצדדים וטענות שני הצדדים וכן שמיעת עו"ד של הצדדים במו"מ לגירושין מעלה תמונה מורכבת בהרבה, מהתמונה שהוצגה על ידי האשה בתביעה זו. גם ב"כ האשה דאז ציינה כי האיש היה בתחושה שהוא משפר את דרישותיו לטובת האשה כל הזמן. גם חברו של האיש, העיד כי התחושה בזמן אמת של הגיס גם הייתה כי האיש נענה לבקשותיה של האשה באופן מפליג. התמונה שהתבררה בבימ"ש לא הייתה, כפי שנתבע, כי היה מצג חד צדדי וכי תנאי ההסכם הוכתבו על ידי האיש והאשה נענתה לתכתיבים אלה.

153. הסכם גירושין הכולל בתוכו שורה של הסכמות בנושאים שונים מהווה מארג שלוב של הסכמות בתחומים שונים. "ניתוק" של נושא אחד בהתעלם מנושאים אחרים וניסיון "לבודד" אותו משאר הנושאים עלול ליצור תמונה מוטית שאינה מתחשבת במלוא הנתונים והנסיבות.

154. בחינת הנסיבות וההסכמות הכוללות בעניינו אינה מעלה בסופו של יום כי האשה הוכיחה בתביעה זו כי הוטעתה ע"י האיש או טעתה. בחירה מושכלת במהלך המו"מ להסכם גירושין אינה יכולה להוות "טעות" או "הטעיה" בהתאם לחוק החוזים.

155. אשר על כן אני דוחה גם טענות אלה לטעות והטעיה.

ח. טענות האפוט' של האשה כנגד האפוט' לדין ועתירתן למחיקת סיכומיו בתביעה לביטול ההסכם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

156. עם תום ההליך ולאחר הגשת סיכומים על ידי הצדדים בכל התביעות, הגישה ב"כ התובעת ביום 14.4.19 בקשה למחיקת סיכומי האפוט' לדין והעלתה טענות חמורות נגדו. בשל חשיבות הדברים להלן הטענות שהועלו נגד האפוט' לדין :

10. באופן תמוה, ומחוץ לגבולות סמכויותיו, מתעקש האפוטרופוס לדין לפרוש בעיני בית המשפט הנכבד את חוות דעתו המשפטית בנוגע לתביעה שבנדון וסיכוייה – זאת כאמור מבלי שנתבקש כלל לעשות כן.

11. אם לא די בכך, האפוטרופוס לדין מרחיב חזית ומשתמש בשאלות בהן חקר את הנתבע (שגם הן נשאלו שלא כדין וכיון מובן מדוע כלל שאל שאלות אליו), בשאלות אלו מנסה האפוטרופוס לדין לעזור לנתבע ולמעשה עורך מקצה שיפורים בגרסתו הרעועה תוך שמפנה את בית המשפט הנכבד "למקור" הכספים אשר הוברחו מהתובעת.

[...]

13. הרחבת חזית זו, לא רק שהינה אסורה, אלא כאמור מעלה תהיות קשות ביותר בנוגע לאינטרס שיש לאפוטרופוס לדין לגבי תביעה זו, שעה שרק מונה בכדי לשמור על אינטרס הקטינות – קרי דירת המגורים הרשומה במחציתן על שמן.

14. בסיכומיו אלו חושף האפוטרופוס לדין את העובדה כי אינו אובייקטיבי וכי נטיית ליבון, הינה לעזור לנתבע להותיר את ההסכם תקף ומבחינתו כל האמצעים כשרים להשגת מטרה

זו.

[...]

17. לפיכך לא נותר אלא לתהות איזה אינטרס יש לאפוטרופוס לדין "לסייע" לנתבע באופן כל כך נחרץ, וחסר פשרות.

19. [..] והדברים חמורים עד כדי שניתן לחשוב בנקל, כי מדובר בסיכומים מוזמנים" (ההדגשות בקו – הוספו; ההדגשה של המילים: "סיכומים מוזמנים" – במקור).

157. בתגובה לבקשה זו הוגשה תגובת ב"כ הנתבע בה עתרה לדחיית הבקשה וחיוב האחיות בהוצאות לדוגמא על אופן ההתנסחות והטענות כלפי האפוט' לדין.

158. בתגובה לבקשה הגיש האפוט' לדין תגובה מפורטת בה התקומם קשות כנגד הניסוחים, ההאשמות והרמיזות הקשות נגדו ועתר לדחיית הבקשה וחיוב בהוצאות מתאימות :

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

3. הנייר סופג הכל. ב"כ התובעת מנסה לפגוע בשמו של הח"מ, מבלי למצמץ, רק בגלל שהעז לטעון בניגוד לעמדתה.

4. ב"כ התובעת קודם כל מאשימה האשמה חמורה את הח"מ בלי כל ביסוס, בלי כל ראשית ראיה ועכשיו הח"מ צריך להוכיח "שאין לו אחות".
[...]

9. הח"מ לא החליף ולו מילה אחת עם הנתבע ו/או עם ב"כ הנתבע ו/או עם מי מטעמם בנוגע למה שהוא מתכוון לכתוב בסיכומים ובכלל הח"מ כמעט שלא שוחח עם אף אחד מב"כ הצדדים במהלך ההליך המשפטי ואם כן למס' דקות בענייני פרוצדורה.
[...]

13. זכותו של הח"מ, כמו כל בעל תפקיד אשר ממונה ע"י כב' ביהמ"ש, ליתן את עמדתו ללא מורא וחשש, שמא אחד הצדדים יטען כלפיו ל"שיתוף פעולה" [...]

14. זכותו של בעל תפקיד לטעון את טענותיו כפי שהוא מבין ורואה את המקרה. לבוא ולהאשים את הח"מ בהאשמה כה חמורה, רק בגלל שהח"מ הביע עמדה נחרצת, זה דבר שראוי לכל גינוי. אם כל עו"ד יכול לטעון כלפי בעל תפקיד על "שיתוף פעולה" עם הצד השני רק בכלל שבעל תפקיד הביע את עמדתו, הדבר עלול לפגוע בהסכמות עורכי הדין ראויים לקבל עת עצמם תפקיד מכב' ביהמ"ש. (ההדגשות בקו – הוספו).

159. האפוט' לדין דחה מכל וכל את כל הטענות שנטענו נגדו לגבי אינטרס אישי, חוסר אובייקטיביות ו"הזמנת הסיכומים". הוא צירף תצהיר שלו ושל מזכירתו לגבי דרך העבודה לכתובת הסיכומים.

160. בתשובה שהוגשה על ידי ב"כ התובעת בהתאם להחלטת בית המשפט היא חזרה בעיקרם של דברים על טענותיה בבקשה, תוך שהיא אינה חוזרת בה מהטענות האישיות הקשות כלפי האפוט' לדין, וטענה כי התבטאויותיו של האפוט' לדין כלפיה מגיעות כדי אלימות מילולית.

161. ביום 5.5.19 נקבע על ידי כי ההתייחסות לעניין זה תהיה בפסק הדין.

162. לאחר בחינת טענות הצדדים – ועם מלוא הערכתי לב"כ הצדדים ולאפוט' לדין – מדובר בבקשה שלא היה לה מקום מראשיתה ועד סופה.

163. בבקשה לא הועלו רק טענות על ניסוח והבעת עמדה של האפוט' לדין אלא האפוט' רופס לדין הואשם בהאשמות קשות של חוסר אובייקטיביות, אינטרס אישי והרושם כי "הסיכומים מוזמנים" על ידי הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

164. יודגש, האפוטרופ' לדין מונה על ידי בית המשפט להביע עמדתו לטובת הקטינות בנפרד מהוריהן במסגרת כל התביעות.

165. במהלך כל ההליכים האפוטרופ' לדין נכח ולא נשמעה כל טענה על ידי ב"כ התובעת על נוכחותו בדיונים ועל שאלות ששאל. יצוין כי השאלות שנשאלו על ידי האפוטרופ' לדין בחקירות לא היו רבות. חלק מהעדים לא נשאלו דבר על ידי האפוטרופ' לדין. השאלות שנשאלו על ידי האפוטרופ' לדין היו ממוקדות לנושא התביעות.

166. יתרה מכך, הבקשה מתייחסת רק לסיכומים שהוגשו ע"י האפוטרופ' לדין בתביעה לביטול הסכם ולא לסיכומים שהגיש בתביעות הנתבע, בהם הוצגה עמדה אחרת מורכבת יותר ולא לטובת האיש. לכך לא הייתה כלל התייחסות בבקשה שהוגשה.

167. יצוין כי בתחילת ההליך **תמך האפוטרופוס לדין בבירור התביעה של האשה** (ראו פירוט נרחב בפרק ההליכים המשפטיים לעיל) ולא נשמעה טענה על כך מצד מי מהצדדים. רק כעת כאשר הביע עמדה המנתחת את חומר הראיות והעדויות בתיק עלו הטענות.

168. גם בחינת הטענות לגופן מעלה כי אין בהן ממש.

169. דין הטענה בדבר הרחבת חזית, להידחות. סיכומיו של האפוטרופ' לדין היו בנושאי התביעה ולגביהם התבקשה התייחסותו ולגביהם היה גדר מינויו.

170. דין הטענה כי האפוטרופ' לדין חרג מתפקידו, להידחות. סיכומיו של האפוטרופ' לדין לא נוסחו באופן אישי כנגד האשה או בעד האיש אלא שמרו על התייחסות מקצועית משפטית לנסיבות ולראיות שבתיק.

171. דין הטענה בדבר חד צדדיות של האפוטרופוס לדין, להידחות. בחינת כל הסיכומים שהוגשו על ידי האפוטרופ' לדין, עמדתו בראשית ההליכים והתנהלותו בכל ההליך מעלה כי הוא התנהל ללא דופי וכי הדבר היחידי שהדריך אותו הוא גילוי האמת ולשמש בתפקידו נאמנה, לטובת הקטינות.

172. מטבע הדברים בעת הגשת כתבי טענות לבימ"ש, יש להביע עמדה ויש לנתח את חומר הראיות שהוגש והוצג לבימ"ש. לשם כך מונה האפוטרופ' לדין, לשם כך נדרשה עמדתו, במנותק מעמדת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- שני הצדדים. כאשר נדרש להביע עמדה היא איננה יכולה להיות לטובת שני הצדדים וללא הכרעה.
173. האפוטר' לדין שמר על התייחסות מכובדת ומכבדת לכל הצדדים. הטענות בהם היה נחרץ בסיכומיו התייחסו לפן המשפטי (ולא התייחסות אישית לגבי מי מהצדדים).
174. אין להאשמות שהואשם בהם האפוטרופוס לדין כל אחיזה בלשון בה נקט. האפוטר' לדין שמר לכל אורך כתבי טענותיו בהתבטאויות נייטרליות מאוד כלפי שני הצדדים. הוא הביע עמדה ברורה לגבי הנושאים המשפטיים על בסיס חומר הראיות והעדויות. עמדתו הייתה שונה בנושאים השונים ובוודאי לא הייתה חד צדדית.
175. יודגש כי אין להאשמות הקשות כנגד האפוטר' לדין כל ראייה לתמיכה בהן.
176. הפיכת בעל תפקיד ובפרט אפוטר' לדין של קטינים לחלק מהקונפליקט בין הצדדים ואי הבחנה בינו לבין הצדדים אישית, אין לה מקום. אין מקום כי כאשר בעל תפקיד הממונה על ידי בית המשפט אינו פועל כפי שמצפה ממנו אחד הצדדים הוא יעלה טענות ללא כל ביסוס ויטיל דופי אישי ומקצועי בבעל התפקיד.
177. על כן הבקשה נדחית.
178. ללא קשר לשאר תוצאות ההליכים, האחיות תישאנה בהוצאות האפוטר' לדין בבקשה זו בסך של 7,500 ₪.

3. סיכום

179. אשר על כן ומכל הנימוקים לעיל, התביעה לביטול הסכם – נדחית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

180. הוצאות התביעה לביטול הסכם – לאחר בחינת היקף ההליכים בתביעה זו, האשה תישא בהוצאות האיש בתביעה לביטול הסכם בסך של 35,100 ₪. האשה תישא בהוצאות האפוטי' לדין בתביעה לביטול הסכם בסך של 23,400 ₪.

181. המזכירות תסגור את תה"ס 52235-06-17.

ג. פסק דין בתלה"מ 16497-05-17 – התביעה לביטול מזונות

182. במסגרת תביעה זו עתר האיש בסעיף 32 לכתב התביעה לסעדים הבאים:

א. להורות כי החל מחודש 4/2015 הוא פטור מתשלום מזונות הקטינות שפורטו בסעיפים 40 ו-42 להסכם הגירושין.

ב. להורות כי סעיף 35 להסכם הגירושין בו נקבע כי האב ישלם סך של 4,000 ₪ לחודש עבור העובדת הסיעודית של האשה, בטל רטרואקטיבית החל מחודש 4/2015.

ג. להורות כי סעיף 41 להסכם הגירושין תקף ואם האם תסרב להשתתף במחציות הוא זכאי לפנות להוצל"פ לגביית המחציות.

ד. להורות כי על האם להשיב לו את קצבת המל"ל ששולמה עבור הקטינות החל מחודש 4/2015.

ה. להורות כי קצבת המל"ל עבור הבנות תעבור לידי.

ו. להורות על ביטול סעיף 47 להסכם הגירושין שם ניתנה הוראה כי הבנות תהיינה מוטבות בלתי חוזרות בביטוח החיים של האב.

183. ביום 11.7.2017 במסגרת הקד"מ הסכימה ב"כ האם כי ינתן פסק דין המפסיק את תשלום המזונות מכאן ואילך בלבד.

184. **ביום 16.7.2017** במסגרת התביעה לביטול מזונות הוריתי כי לאור ההסכמה יופסקו המזונות בהם חב האב על פי הסכם הגירושין החל ממועד הגשת התביעה בחודש 5/2017 ואילך. עוד צויין כי: "המחלוקות נוגעות לתשלומי המזונות מחודש 4/2015 ועד לחודש 4/2017. מחד – האב לא שילם את המזונות לאור מעבר הקטינות אליו. מאידך – האם או אחיותיה לא פנו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

לגביית המזונות. אך הצדדים ממשיכים ומעלים טענות בעניין זה לרבות לגבי מחציות ותשלומים נוספים לאם שהאחיות סבורות שיש להורות על המשכם כמזונות".

185. לא הייתה הסכמה בעניין ביטול חיוב האב רטרואקטיבי וביטול החובה בתשלום מחציות על אף שמועד מעבר הקטינות למשמורתו המלאה אינו שנוי במחלוקת ועל אף שלא בוצעו כל פעולות גבייה. ניכר כי אי ההגעה להסכמות פשוטות ונדרשות בעניין המזונות קשורה למחלוקות אחרות בין הצדדים ולא לעניין זה ישירות.

1. טענות הצדדים

186. **האב** טוען כי יש להורות על קבלת מלוא העתירות בתביעתו לאור מעבר הקטינות למשמורתו המלאה; העובדה כי האפו"ט אינן משתתפות באף הוצאה של הקטינות; ביטול חיובו בתשלום העובדת הסיעודית מאחר והקטינות במשמורתו ויש לפרש את הסעיף פרשנות תכליתית המעידה כי נועד למצב שבו הקטינות תמשכנה להיות עם האם; העברת קצבת המל"ל אליו מאחר והקטינות במשמורתו.

187. **האם** טוענת כי האב הינו איש עשיר ומצבו הכלכלי איתן ועל כן עליו לשאת במלוא הוצאות הקטינות וכן בהוצאות עבור העסקת העובדת הסיעודית לאם. האם טוענת כי אין לחייבה להשתתף בהוצאות הקטינות לרבות אי חיובה במחציות שנקבעו בהסכם. האם טוענת כי האב מנצל את מצבה הרפואי ועוד מבקש לגזול ממנה כספים אך אינו מסכים לביטול הסכם הגירושין בכללותו.

188. **האפו"ט' לדין** ציין בסיכומים מטעמו כי מאחר והתביעה אינה נוגעת לקטינות וכל תוצאה שתהיה אינה יכולה לפגוע בקטינות בשום דרך, אין האפו"ט' לדין מביע עמדה לגופה של תביעה והוא משאיר את פסק הדין לשיקול דעתו של בית המשפט.

189. **לאור הסעדים שנתבעו הם ייבחנו ויוכרעו אחד אחד.**

2. דיון והכרעה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

א. העתירה כי החל מחודש 4/2015 האב פטור מתשלום מזונות הקטינות שפורטו בסעיפים 40

ו-42 להסכם הגירושין

190. כאמור לעיל הוריתי ביום 16.7.2017 על הפסקת תשלום המזונות השוטפים בהם חב האב על פי הסכם הגירושין החל ממועד הגשת התביעה בחודש 5/2017 ואילך.

191. התקופה שנותרה במחלוקת הינה מצומצמת ביותר: חודש 4/2015 עת עברו הקטינות למשמורת האב ועד לחודש 4/2017 (טרם שהוגשה התביעה על ידי האב).

192. כאשר לכך יש להוסיף שבפועל מעת שעברו הקטינות למשמורת האב בחודש 4/2015 ועד להכרעתי בחודש 7/2017 המזונות לא שולמו והאם ולאחר מכן האפוטי – לא פעלו לגבייתם ולמעשה הייתה הסכמה בפועל, עד אשר המו"מ עלה על שרטון, כי זה יהיה המצב.

193. אין לאפוטי כל נימוק משכנע מדוע יש להותיר את המזונות, שהן כלל לא פעלו לגבייתן, על כנם לתקופה זו. גם בסיכומיהן לא הרחיבו בנקודה זו.

194. תקווה ציינה בהגנותה את עמדתה לגבי המזונות, המראה גם כמה ניתן היה לפתור עניין זה ללא הליך משפטי: " בואי נזכיר שברגע שהבנות עוברות לאיש, אנחנו גם לא דורשות ממנו מזונות, אנחנו לא דורשות ממנו מזונות והוא לא משלם מזונות. משום שנראה לנו הוגן בהחלט שברגע שבבנות נמצאות אצלו שהוא לא יצטרך לשלם מזונות" (ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 235 שורות 5-9).

195. על כן אני מורה כי האב יהיה פטור מתשלום מזונות הקטינות החל מחודש 4/2015 עת עברו הקטינות למשמורתו.

196. פטור מחובת מזונות יחול גם על האמור בסעיף 42 להסכם הגירושין בו נקבעו המזונות מעת הגיעה כל בת לגיל 19 או גיוסה לצה"ל (לפי המוקדם מבין השניים) ועד לגיל 21 או מועד שחרורה משירות סדיר (לפי המאוחר מבין השניים). הבנות מתגוררות עם האב והן במשמורתו בפועל והוא שנושא בהוצאותיהן, ועל כן יש מקום לפטור גם בתקופה זו.

ב. העתירה כי סעיף 35 להסכם הגירושין בו נקבע כי האב ישלם סך של 4,000 ₪ לחודש עבור העובדת הסיעודית של האשה, בטל רטרואקטיבית החל מחודש 4/2015

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

197. **סעיף 35 להסכם הגירושין קובע:** "מוסכם כי החל ממועד חתימת ההסכם ועד הגיעה של
הבת הצעירה --- לגיל 18 ו/או גיוסה לשירות סדיר בצה"ל (לפי המאוחר מבין השניים) ישלם
הבעל את משכורתה של העובדת הסיעודית של האשה (אשר לקתה במחלת טרשת נפוצה לפני
מספר שנים) וכן תשלומים אחרים המגיעים לעובדת הסיעודית עפ"י חוק, ובכל מקרה לא
יותר מ-4,000 ₪ בחודש, כאשר סכום זה יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן. מדד הבסיס
יהיה המדד הידוע ביום אישור הסכם זה ע"י ביהמ"ש".
198. שני הצדדים הרחיבו את טענותיהם לגבי המשך תחולת סעיף זה. **האב** טוען כי הסעיף הוא
סעיף "מזונות" ועל כן עם מעבר הקטינות למשמורתו יש להורות על ביטול חיובו זה. **האם**
טוענת כי הסעיף הינו סעיף רכושי, נמצא במסגרת פרק "יחסי ממון" בהסכם ועל אף שהיא
מבקשת לבטל את ההסכם ככל שההסכם לא יבוטל, יש להורות על המשך התשלומים על פי
סעיף זה.
199. אין מחלוקת כי האב הפסיק לשלם את התשלום הנ"ל עוד טרם הגשת התביעה. האם (ולאחר
מכן האפו"ט בשמה) לא תבעה בלשכת ההוצאה לפועל תשלומים אלה.
200. יתרה מכך לא הוגשה בעניין זה אף בקשת ביניים במסגרת ההליכים בפניי.
201. בכל הנוגע למיקומו של הסעיף בהסכם הגירושין – לא די רק במיקומו של הסעיף ותחת
כותרת "יחסי ממון" על מנת לקבוע כי פרשנות הסעיף הינה כי חיובו של האב ימשיך לחול גם
כאשר הבנות עברו למשמורתו. יש לבחון את לשונו של הסעיף ותכליתו.
202. בחינת לשון הסעיף מעלה כי הוא נוקט בלשון "מזונות קלאסית" הקושרת בין תקופת החיוב
ואופיו של החיוב לגיל הקטינות. יתרה מכך אופי החיוב קשור לעובדת הסיעודית של האם
ומשמיעת טענות הצדדים שוכנעתי כי הכוונה הייתה כי תשלום זה יסייע לאם עת הבנות
במשמורתה.
203. אולם עת עברו הבנות למשמורתו של האב ובפרט עת האם אינה מוכנה להשתתף בכל הוצאה
של הקטינות, פרשנותו של האב כי אין הוא חב בתשלום נוסף, הינה סבירה ומידתית.
204. לכך יש להוסיף כי האחיות לא צירפו מסמכים לגבי הכנסותיה המלאות של האם. לא צורפה
אסמכתא המעידה על הכנסותיה מהמל"ל ומביטוחים כלשהם. לא צורפה אסמכתא לגבי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

תשלומים לעובדת הסייעודית וכמה משכרה מכוסה על ידי המל"ל/ משרד הבריאות/ ביטוחי
האם. אי הצירוף האמור פועל כמשקל נגד לטענותיהן. חזקה על האפוסטרופסיות כי לו יכלו
להוכיח כי מצבה הכלכלי של האם בכי רע ולו יכלו להוכיח כי הוצאותיה גבוהות מהכנסותיה
היו מוכיחות זאת בצורה פשוטה וברורה.

205. **תקווה** העידה כי לאם הכנסות חודשיות של 22,000-24,000 ₪ לחודש (ראו: פרוט' מיום
1.8.18, עמ' 249, שורה 1). בעת ההליך התברר כי השכירות שמשלמת האם עבור ביתה ב---
היא בסך של 4,500 ₪. לכך יש להוסיף כי האם משכירה את דירת האם והקטינות ויש פער
חיובי בין ההשכרה לשכירות. בעניין זה אדון להלן, אולם אין מחלוקת כי יש הכנסה נוספת
לאם הנובעת מהפרש זה (גם אם מחציתו שייכת לבנות).

206. פרטים אלה אין בהם די על מנת שניתן יהיה להתרשם נאמנה ובאופן ישיר ואובייקטיבי
ממלוא מצבה הכלכלי של האם והכנסותיה השוטפות ולבחון האם בשל כך יש להותיר את
החיוב על כנו על אף מעבר הקטינות למשמורת האב.

207. אשר על כן, אני מקבלת את טענות האב ומורה על הפסקת חיובו על פי סעיף 35 להסכם
הגירושין רטרואקטיבית החל מחודש 4/2015 וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

ג. העתירה כי סעיף 41 להסכם הגירושין תקף ואם האם תסרב להשתתף במחציות האב זכאי לפנות להוצל"פ לגביית המחציות

208. אין מחלוקת כי האם לא משתתפת במחציות הקטינות עוד טרם עברו הקטינות למשמורת
האב וגם לאחר שעברו.

209. **האב** עותר כי יוכרע כי הוא זכאי להשתתפות זו של האם וכי אם לא ישולמו ההוצאות הללו
יוכל לפנות להוצאה לפועל לגבותן.

210. **האחיות** אישרו כי האם או הן לא משתתפות במחציות הקטינות, גם כאשר האב פנה אליהן
בעניין זה.

211. **האב** פירט הוצאות שהוציא עבור הקטינות לרבות קונסרבטוריון, צופים, חוגים והוצאות
חינוך, וכן תכתובות לגבי דרישת חלק מההוצאות מהאחיות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

212. האב עומד על קיומו של ההסכם לגבי המחציות. האם טוענת כי אין לחייבה מאחר ולא מדובר בהוצאות קונבנציונליות ומאחר והאב לא ביקש את אישורה לכך טרם לכן. האחיות לא הכחישו את עצם ההוצאות.

213. בעניין זה – ראו הכרעה בתביעה הכספית לגבי חבות האם בתשלומי המחציות אך ורק ממועד הגשת התביעה בחודש 5/2017 ולא טרם לכך ונימוקי שם.

214. ככל שהצדדים לא יגיעו להסכמות לגבי המחציות שהוצאו לא יהיה מנוס אלא מלהתנהל בעניין זה בהוצאה לפועל. על האב להציג אסמכתאות לתשלום.

ד. העתירה כי על האם להשיב לאב את קצבת המל"ל ששולמה עבור הקטינות החל מחודש 4/2015 וכן להורות על העברת קצבת המל"ל לידי האב וכן עתירת האב לביטול סעיף 47 להסכם הגירושין (שם נקבעה חובתו להיות הבנות מוטבות בלתי חוזרות בפוליסת ביטוח חיים על שמו).

215. לא הייתה התייחסות ספציפית מפורטת על ידי מי מהצדדים לסעדים הללו בסיכומיהם ישירות ולאור הכלל שאין מורים על השבת מזונות שנגבו, אין מקום לדון בסעד זה לאחר ששני הצדדים לא התייחסו לענין זה בסיכומיהם.

216. בסיכומיו לא פירט האב בענין זה דבר למעט ציון כי הוא מבקש כי בימ"ש ייעתר לכל הסעדים המפורטים בסעיף 32 לתביעה. האב לא נימק ולא פירט כלל על סמך הראיות והעדויות מדוע יש להעתר לסעדים הנ"ל. ולא ברור האם נעשתה פעולה כלשהי לאחר שנקבעה המשמורת אצל האב.

217. גם בסיכומי האם אין כל התייחסות לסעדים הנ"ל.

218. בכל הנוגע לסעיף 47 להסכם הגירושין – סעיף 47 קובע כי לצורך הבטחת התחייבות האב למזונות הבנות הוא מתחייב כי הבנות תהיינה מוטבות בלתי חוזרות בביטוח החיים שלו. אמנם האב פטור מתשלום המזונות בהתאם להחלטתי כעת. עם זאת, ומאחר ולא נעתי את תביעה לביטול ההסכם ומאחר וטובת הבנות הינה בהמשך סיפוק צרכיהן, סעיף זה יישאר על כנו ולא מצאתי נימוק משכנע דיו אצל האב מדוע יש לבטלו. האב לא פירט מה הנוק שנגרם לו מהותרת סעיף זה על כנו ומה ההכרח לבטלו טרם שבגרו הבנות וסיימו את שירותן הצבאי. על כן עתירה זו נדחית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

ה. הרחבת חזית בסיכומי האם כי הבנות שוהות עם האם או האפוטרופסיות - 54% מהזמן

219. בסיכומי האם נטען לראשונה כי הבנות שוהות עם האם או עם האפוטרופסיות – 54% מהזמן במשך שנה קלנדרית. בסעיף 11 לסיכומי האחיות הן עורכות תחשיב מספרי של זמני השהות של הבנות עימן ולטענתן הוכח במסגרת ההליכים המשפטיים כי הבנות שוהות 216 ימים בשנה עימן או עם האם.

220. מדובר בהרחבת חזית שלא נטענה קודם לכן.

221. פסק הדין למשמורת ניתן עוד ביום 16.7.2017 לאחר שמיעת הצדדים (תלה"מ 17-05-16531). לא נטענה אז כל טענה כי הבנות שוהות עם האם פרקי זמן העולים על פרקי הזמן עם האב. על פסק הדין לא הוגש ערעור. לא הוגשה בקשת ביניים אחת בעניין זה.

222. האב לא נחקר על עצם הטענה כי הבנות שוהות עם האם או האחיות יותר מזמני השהות עימו אלא רק נשאל בכלליות לגבי שהות הבנות עם האם ואישר את עצם הדברים, אך לא את פרקי הזמן הנטענים כעת לראשונה (ראו: פרוט' מיום 17.7.18, עמ' 210, שורות 14-25).

223. אני בספק אם הדברים היו אכן כאלה אם לא הייתה תביעה לשינוי המשמורת מהאב, ואם לא הייתה עולה הטענה לחיובו במזונות הקטינות גם כבקשת ביניים.

224. על כן אני דוחה טענה זו שהינה הרחבת חזית.

3. סיכום

225. אשר על כן ולאור כל הנימוקים שפורטו לעיל אני מורה כדלקמן:

א. אני מורה כי החל מחודש 4/2015 האב פטור מתשלום מזונות הקטינות שפורטו בסעיפים 40 ו-42 להסכם הגירושין.

ב. אני מורה כי סעיף 35 להסכם הגירושין בו נקבע כי האב ישלם סך של 4,000 ₪ לחודש עבור העובדת הסיעודית של האשה, בטל רטרואקטיבית החל מחודש 4/2015.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

ג. אני מורה כי סעיף 41 להסכם הגירושין תקף ואם האם תסרב להשתתף במחציות האב זכאי לפנות להוצל"פ לגביית המחציות, אולם החל מחודש 5/2017, מועד הגשת התביעה בלבד. ככל שהצדדים לא יגיעו להסכמות לגבי המחציות שהוצאו לא יהיה מנוס אלא מלהתנהל בעניין זה בהוצאה לפועל. על האב להציג אסמכתאות לתשלום.

ד. אני מורה על דחיית העתירות הבאות: כי על האם להשיב לאב את קצבת המל"ל ששולמה עבור הקטינות החל מחודש 4/2015; כי קצבת המל"ל עבור הבנות תעבור לידי האב; דחיית העתירה לביטול סעיף 47 להסכם הגירושין שם ניתנה הוראה כי הבנות תהיינה מוטבות בלתי חוזרות בביטוח החיים של האב.

226. לאור התוצאה אליה הגעתי – אני מורה כי כל צד יישא בהוצאותיו.

227. המזכירות תסגור את תלה"מ 17-05-16497.

ד. פסק דין בתלה"מ 17-05-16581 – התביעה הכספית

228. במסגרת התביעה הכספית עותר האיש לסעדים הבאים:

א. להורות לאם לשלם לו עבור מחצית דמי השכירות המתקבלים מדירת האם והקטינות

מאז חודש 4/2016 ואילך, בגין חלקן של הבנות בדירה -

האב עותר כי האם תחוייב לשלם לו בעבור חלקן של הקטינות סך של 93,400 ₪ בגין חלקן של הקטינות בדמי השכירות שנגבו מהשכרת דירת האם והקטינות ע"י האם החל מחודש 4/2016 ועד להגשת הסיכומים. כן עותר להורות כי מעתה ואילך תעביר האם מדי חודש לידיו מחצית דמי השכירות בגין השכרת הדירה בגין חלקן של הבנות.

ב. להורות על חיובה הכספי של האשה בסך של 138,000 ₪ בגין הישארותה בבית

המגורים המשותף של הצדדים לאחר הסכם הגירושין בתוספת חיובה בהוצאות אחזקת

הבית בהן נשא האיש בתקופה זו – בסיכומיו של האב צומצמה עתירה זו לחיוב הכספי

של האם בגין שימשה בבית המשותף במשך 5.5 חודשים: בסך של 85,250 ₪

המחושבים על פי החישוב הבא: 11,500 ₪ לחודש שכ"ד בגין המשך מגוריה בדירה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

(ובסה"כ 63,250 ₪) + 4,000 ₪ לחודש אחזקת הדירה (ובסה"כ 22,000 ₪) או בכל סכום
אחר לפי שיקול דעתו של בית המשפט.

ג. להורות על השבת סכום של 8,000 ש"ח ששילם האיש עבור העובדת הזרה של האשה.

ד. להורות על חיובה של האם בתשלום "מחציות" הוצאות של הקטינות המפורטות
בהסכם הגירושין ושולמו על ידי האב החל משנת 2013 ואילך - האב עותר כי בהתאם
לסעיף 41 להסכם הגירושין האם תשיב לו מחציות ששילם כחלק ממזונות הקטינות.
בסעיף 43 לסיכומים פירט האב את ההוצאות עבורן הוא מבקש השבת מחצית מהאם:
קונסרבטוריון – 25,000 ₪, צופים (מ') – 1,200 ₪, חוג קרמיקה – 500 ש"ח, הוצאות
חינוך ושיעורים פרטיים – 10,500 ₪.

229. להשלמת התמונה יצויין כי בתחילה כללה התביעה הכספית גם עתירה לחיובה של האשה
בתשלומי מיסים. לאחר קד"מ מיום 11.7.2017 ושמיעת הערות בית המשפט, חזר בו האיש
מעתירה זו ואושר לו להגיש כתב תביעה מתוקן. כתב תביעה מתוקן הוגש ביום 18.9.17,
ולאחריו הוגש כתב הגנה מתוקן ביום 26.10.2017. בהתאם להחלטת כב' הרשמת חוייב האיש
בהוצאות האשה בתיקון בסך של 2,000 ₪.

230. לאור הסעדים שנתבעו הם ייבחנו ויוכרעו אחד אחד.

1. דיון והכרעה

חיוב האם לשלם לאב מחצית מדמי השכירות המתקבלים מדירת האם והקטינות מאז חודש
4/2016 ואילך, בגין חלקן של הבנות בדירה -

231. האב טוען כי דירת האם והקטינות מושכרת על ידי האשה החל מחודש 4/2016, אך חלקן של
הקטינות לא מועבר להן על ידי האפוטרופסיות.

232. האב טוען כי מחוזי השכירות שצורפו עולה כי דירת האם והקטינות הושכרה מיום 1.7.2016-
6.7.2017 בשכירות חודשית של 6,500 ₪ ומיום 25.7.2017 הושכרה ב-6,800 ₪ לחודש ושכר
הדירה אינו משמש עבור מדור הקטינות בהתאם לסעיף 12 להסכם הגירושין. האב טוען כי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- שעה שהקטינות עברו למשמורתו הוא מספק להן את מדורן ועל האם להעביר מחצית מדמי השכירות של דירת האם והקטינות לידיו, עבור הקטינות.
233. האב טוען כי האם מתגוררת בדירה ב--- שהשכירות בה הינה ע"ס 4,500 ₪ לחודש ואפילו את ההפרש החיובי בין השכרת דירת האם והקטינות לבין השכירות של הדירה ב---, האפוטרופסיות ממאנות להעביר לו.
234. האם טוענת כי יש לדחות את התביעה להעברת מחצית דמי השכירות ומפנה לסעיף 12 בהסכם הגירושין. האם טוענת (לראשונה) בסיכומיה כי הבנות שוהות עימה או עם האפוטי 54% מהזמן ועל כן הסעיף מתקיים במלואו ואין מקום להעברת כספים לבנות (או לאב), והדירה המושכרת על ידה ב--- משמשת למדור הקטינות.
235. האפוטי' לדין טוען כי ככל שבימ"ש יקבל את התביעה יש להורות על העברת מחצית מההפרש בין השכרת דירת האם והקטינות לשכירות הבית ב--- לידי הבנות (ולא לידי האב).
236. האפוטי' לדין מדגיש כי העברת המשמורת לידי האב אינה העילה שבשלה יש להורות על חיוב האם בהעברת מחצית משכ"ד לקטינות, וזאת לאור זכותה הבלתי מסוייגת של האשה לזכות מגורים בלעדית עד לאחרית ימיה בדירת האם והקטינות. חיובה של האם נובע מההפרש החיובי שנוצר בין השכרת דירת האם והקטינות ושכירות הדירה ב--- ועל כן זכותן של הקטינות לקבל מחצית ההפרש ואין זה צודק כי האשה תתעשר שלא כדין בגין הפרש זה. האפוטי' לדין מדגיש כי הזכות הינה של הבנות ולא של האב ויש להורות על העברת הכספים לידיהן ועבורן ולא לאב.
237. לאחר בחינת טענות הצדדים, הסכם הגירושין וראיותיהם, דין הסעד בגין הרכיב הנתבע להתקבל באופן חלקי.
238. בסעיף 12 להסכם הגירושין קבעו הצדדים כי: "מוסכם בין הצדדים כי במידה והדירה (או כל תחלוף חפצי של הדירה כאמור) תושכר על ידי האשה, ישמש שכר הדירה לשכירת מדור עבור האשה והילדות. [...]". מסעיף זה עולה זכותה המלאה של האשה להשכיר את הדירה ולשכור מדור אחר עבורה ועבור הקטינות.
239. עם זאת, בהסכם אין התייחסות מפורשת למצב הנוכחי שבו יש פער חיובי בין השכרת דירת האם והקטינות לבין השכירות הנוכחית המשמשת למדור. קרי מלוא המדור מסופק ונוצר הפרש המהווה הכנסה בידי האם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האיש
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האיש

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

240. אין מחלוקת כי האם משכירה את דירת האם והקטינות החל מחודש 4/2016 תמורת שכירות של סביב 6,500 ₪ לחודש ולמעלה מכך. בגין שכירת דירתה הנוכחית ב--- היא משלמת סך של 4,500 ₪. קרי נוצר פער חיובי של לכל הפחות 2,000 ₪ לחודש, וחלקן של הקטינות 1,000 ₪ בחודש.

241. יודגש, האם לא צירפה את מלוא חוזי השכירות, החל מהמועד בו היא משכירה את דירת האם והמדור ושוכרת שירה אחרת למגוריה. גם בסיכומיה לא פירטה כל רכיב עובדתי של נתונים הקשור לסעד זה למעט הטענה כי אין זכאות לקטינות לקבלת ההפרש.

242. לאחר בקשת האיש ביום 10.4.18 צורפו על ידי האחיות חוזי השכירות הבאים: הסכם שכירות מחודש 9/2015 של --- – ובו תשלום שכירות של 8,250 ₪ לחודש; הסכם שכירות מחודש 12/2017 של --- – ובו תשלום שכירות של 4,500 ₪ לחודש; הסכם שכירות מחודש 7/2017 של דירת האם והקטינות – ובו תשלום שכירות של 6,800 ₪ לחודש. טיטוט הסכם שכירות שנת 2016 של דירת האם והקטינות – ובו תשלום שכירות של 6,500 ₪ לחודש.

243. האם לא התייחסה בסיכומיה כלל להפרש בין השכרת שני הנכסים, ולהנאה שצומחת לה בשל ההפרש. היא לא הציגה סיכום של טיעוניה מבחינה כספית.

244. אין מחלוקת כי כאשר הקטינות שוהות עם האם הן שוהות בדירה ב---, בכך יש מענה למדורן אצל האם. מדורן של הקטינות מסופק על ידי האם עת הן שוהות עימה. אין בידי לקבל את טענת האב כי מאחר והקטינות עברו למשמורתו המלאה אין מקום לראות בכך סיפוק של מדורן כלל. הקטינות שוהות עם האם באופן קבוע בדירתה. הפרשנות הנכונה העולה גם מלשונו של הסכם הגירושין הינה כי הדירה ב--- משמשת כמדורן של הקטינות ובהתאם השכירות מדירת האם והקטינות משמשת לסיפוק השכירות הנ"ל והיא מספקת את מדורן בהתאם להסכם הגירושין.

245. כמו כן אין מקום לקבלת הפרשנות של האב כי על האם להעביר את הפרשי השכירות המגיעה לקטינות לידי האב. הדירה רשומה על שם הקטינות. מדובר בזכות קניינית עצמאית שלהן, והכספים ככל שמגיעים – מגיעים להן ולא לאב.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

246. הרחבת חזית על ידי האם בסיכומיה – בסיכומיה טענה לפתע ולראשונה האם כי הבנות שוהות עימה ועם משפחתה למעלה ממחצית הזמן לפי חישוב של 54% מהזמן. טענה זו לא עלתה קודם לכן בפרט לא בשיעורים שנטענו כעת, ועל כן אין בידי לקבלם. התובע גם לא נחקר ישירות לגבי טענה זו. לא למותר לציין כי על אף התנגדות האחיות למתן פס"ד למשמורת האב, ניתן על ידי פסק דין למשמורת ביום 16.7.17. על פסק דין זה לא ערערו האפוטרופסיות. אני בספק רב אם המצב היה של שהות רבה יותר אצל האם, האם האפוטרופסיות היו מסכימות למתן פסק דין להפסקת תשלום המזונות ולמשמורת לאב או היו מחליטות שלא לערער על החלטות אלה.
247. מעיון בטיעוני האם עולה כי מלבד הפנייה לסעיף 12 להסכם הגירושין בו היא מפנה לזכותה להשכיר את הדירה, זכות שכאמור לעיל אני מקבלת במלואה, אין היא מתמודדת עם יצירת ההפרש החיובי בין השכרת שתי הדירות.
248. האם לא הציגה גרסה למה מיועדים כספים אלה, מה מכלול הכנסותיה בצירוף אסמכתאות ומדוע יש לגרוע מזכותן הקניינית של הקטינות.
249. נימוקו של האפוטרופ' לדין כי הקטינות זכאיות למחצית ההפרש מכוח עילה של עשיית עושר ולא במשפט, מקובלת עליי במלואה.
250. יודגש, זכותה של האם לשימוש בלתי מוגבל לכל ימי חייה לא נפגעה, והחיוב הנוכחי איננו חיוב לאב אלא לקטינות. אין מדובר בחיוב הנובע משימושה של האם אלא חיוב הנובע מתשואה חיובית בפער שבין ההשכרה לשכירות, הנובעת מזכות הקניין של הקטינות.
251. תשלום מחצית ההפרש מהווה תוצאה מידתית ומוצדקת. זכות השימוש של האם לא שונתה ולא נפגעה. זכות השימוש של האם אינה גוברת על הזכות הקניינית של הקטינות גם לפי ההסכם. לא שוכנעתי כי שעה שיש הפרש חיובי בשל ההשכרה על הקטינות לוותר על זכותן ומלוא ההפרש צריך לעבור לידי האם בלבד. בפרט כאשר האם נמנעה מלצרף נתונים ואסמכתאות לגבי מצבה הכלכלי.
252. על כן מחצית ההפרש בשכירות בין דירת האם והקטינות לדירת --- תופקד מדי חודש בחודשו החל מיום מעבר האם ל--- בחודש 4/2016 לחשבונות על שם כל אחת מהבנות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

253. ההפרש שנצבר מחודש 4/2016 ועד לחודש 8/2019 (כולל) יופקד על ידי האם בחשבונות
ייעודיים על שם כל אחת מהבנות, בתוך 60 יום, ולא – יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין.

254. בנסיבות העניין, לא מצאתי לחייב את האם בתשלום הפרשי ריבית והצמדה לגבי ההפרשים
שלא הועברו.

255. האפוטר' בחרו וטעמיהן עימן שלא לפדט את מלוא התמונה העובדתית הקשורה להשכרה
ולשכירות ולא צירפו את מלוא ההסכמים שייתכן והיו שופכים אור אחר על המצב העובדתי
והמשפטי. על כן ככל ותהיה מחלוקת לגבי גובה ההפרש, יבורר הדבר בהוצאה לפועל. ככל
שהאפוטר' לא יציגו תמונת מצב מלאה אני קובעת כי ההפרש יעמוד על הסך של 3,000 ₪,
וחלקן של הקטינות 1,500 ₪ לחודש (750 ₪ לכל קטינה לחודש). ימציאו האפוטר' את מלוא
המסמכים המתאימים יוכל ר' ההוצל"פ – היה והצדדים לא יגיעו להסכמה – לקבוע מה גובה
החוב. יגיעו הצדדים להסכמה ללא מעורבות של ההוצל"פ, כפי שנדרש וראוי לעשות, ירוויחו
הצדדים כולם.

256. כמו כן החל מחודש 9/2019 על האם להעביר מדי חודש בחודשו את מחצית ההפרש לחשבון
בנק שייפתח על שם כ"א מהבנות.

חיובה הכספי של האשה בסך של 85,250 ₪ בגין הישארותה בבית המגורים המשותף של הצדדים
לאחר הסכם הגירושין בתוספת חיובה בהוצאות אחזקת הבית בהן נשא האיש בתקופה שעד
יציאתה מבית המגורים המשותף

257. האיש טוען כי האם לא עזבה את בית המגורים כפי שנקבע בהסכם הגירושין עד ליום
16.1.2013, ונשארה לגור בבית עוד שנה נוספת ועד לחודש 1/2014. בסיכומיו צמצם את
העתירה (שעמדה בתביעה על סך של 138,000 ₪) לסך של 85,250 ש"ח על פי החישוב הבא
עבור 5.5 חודשים: 11,500 ₪ לחודש שכ"ד בגין המשך מגוריה בדירה (ובסה"כ 63,250 ₪) +
4,000 ₪ לחודש עבור הוצאות אחזקת הדירה בהן הוא נשא (ובסה"כ 22,000 ₪) או בכל סכום
אחר לפי שיקול דעתו של בית המשפט.

258. האשה טוענת כי יש לדחות רכיב זה ומפנה למסמך שצורף על ידה מיום 19.7.12 עליו
חתומים האיש והאשה ובו צויין מפורשות כי האשה יכולה להתגורר בבית המגורים
המשותף של הצדדים עד לקבלת החזקה בדירת האם והקטינות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

259. **האפוט' לדין טוען לגבי רכיב זה כי הוא אינו נוגע לקטינות וכל תוצאה שתהיה אינה יכולה לפגוע בקטינות ועל כן אינו מביע עמדה לגבי רכיב זה ומשאירו לשיקול דעת בית המשפט.**

260. **לאחר בחינה – דין התביעה בגין רכיב זה להידחות.**

261. **האם צירפה מסמך מיום 19.7.12 - כנספח 4 לתצהירי עדות ראשית של האחיות - עליו חתומים האשה והאשה ובו צויין מפורשות כי האשה יכולה להתגורר בבית המגורים המשותף של הצדדים עד לקבלת החזקה בדירת האם והקטינות.**

262. **במסגרת מסמך זה אישרו שני הצדדים כי האיש רכש בהתאם להסכם הגירושין את דירת האם והקטינות והוא מתחייב לעמוד בחוזה הרכישה ולהשלים את התשלומים על פיו. האשה אישרה כי קיבלה מהאיש לסך של 2.5 מיליון ₪ בגין רכישת הדירה ותשלום כספי נוסף, וכי בכפוף לעמידת האיש במלוא התשלומים בגין דירת האם והקטינות קיבלה האשה את כל המגיע לה בעניין זה על פי הסכם הגירושין. בהתאם לכך האשה אישרה לבצע העברת זכויות הבעלות בבית המגורים המשותף של הצדדים לאשה. בסופו של מסמך זה צויין מפורשות: "האיש מתחייב לאפשר לאשה להתגורר בדירת המגורים ללא תמורה וכשהוא נושא בכל העלויות השוטפות כולל ארנונה, מים, חשמל, גז וכד', עד לקבלת החזקה בדירה הנרכשת ומסירתה לאשה".**

263. **בחקירה של האיש הוא אישר את גירסת האשה כי אישר את הישארות האשה בבית המגורים המשותף:**

" כמו שתיארת, זה לקח לה שנתיים או קרוב לשנתיים למצוא את הדירה, ובזמן של העברת הזכויות של האשה בדירה שגרנו בה, אליי, החתימו אותי על אישור, שאין לי טענות על זה שהיא נשארה מעבר למה שכתוב בהסכם. [...] (ראו: פרוט' מיום 17.7.18, עמ' 228, שורות 19-22). הוא ציין כי כאשר הגיש את התביעה לא זכר את המסמך הנ"ל: "אני לא זכרתי את המסמך הזה שהוא קיים בכלל, שנתתי לה, בזמן שהעבירו לי חצי מהזכויות שלה, בעצם רצו לבוא ולטעון שאין לי טענות לגבי האשה, בגלל שהיא נשארה מעבר לזכויות שלה של השנה בהסכם. ואני נאלצתי לחתום על זה, כדי לסיים את הדברים, כן. זה לא היה משהו שהוסכם מראש, זה לא היה הסכם על המעבר. " (ראו: פרוט' מיום 17.7.18, עמ' 229, שורות 14-19). גם בהמשך חקירתו חזר על הדברים ואף ציין כי: "והתביעה הזאת כנראה לא רלוונטית כרגע. אם חתמתי על מסמך כזה". (ראו: שם, עמ' 233, שורות 13-20).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

264. אשר על כן ולאור הסכמת האיש "בזמן אמת" דין התביעה לגבי רכיב זה, להידחות.

265. לכך יש להוסיף כי לא הוכחו גם לגופו של ענין שיעור הכספים הנתבע כעת. אין מקום להתייחס לגרסת האיש לגבי דמי שכירות ראויים והוצאות אחזקה שעה שאלה לא הוכחו.

266. בעניין זה אני מקבלת במלואה את גרסת האשה כי לאור המסמך שצורף וכן לאור כך שהאיש הוא שרכש את הדירה והיה מודע למועדי המסירה ולאור כך שלא העלה כל טענה בעניין זה בזמן אמת ולאור אמירותיו בחקירתו, כי דין סעד זה בתביעה להידחות.

חיובה של האשה להשיב לאיש סכום ששילם האיש עבור העובדת הזרה של האשה בסך של ₪ 8,000

267. עתירה זו נזנחה על ידי התובע בסיכומיו ועל כן אני דוחה את הסעד לגביה. היא נדונה בהקשרים אחרים לגבי המשך התשלום במסגרת התביעה לביטול מזונות.

חיובה של האם בתשלום מחציות של הקטינות המפורטות בהסכם הגירושין ושולמו על ידי האב החל משנת 2013 ואילך

268. האב טוען כי מיום חתימת הסכם הגירושין האשה אינה משתתפת ב"מחציות" בניגוד לסעיף 41 להסכם הגירושין על פיו על ההורים לשלם עבור "מחציות" בחלקים שווים. האב עתר לחייב את האם להשיב לו כספים ששילם בגין "מחציות" החל משנת 2013 ואילך. האב מכחיש את הטענה כי נדרשת הסכמה מראש של האם להוצאות ומפנה לסעיף 41 שאינו דורש הסכמה מראש של מי מההורים להוצאה.

269. האב עותר לחיוב האם בהוצאות ששילם עבור הקטינות בגין המחציות הבאות: קונסרבטוריון, צופים, חוג קרמיקה, הוצאות חינוך ושיעורים פרטיים, משלחת לפולין, טיפולי שיניים והתקנת גשר למי, שיעורי נהיגה.

270. האם עותרת לדחיית התביעה ברכיב זה. היא טוענת כי לא ברור לאילו מחציות מתכוון האב ובאיזה שיעור וכן כי לא צירף אסמכתאות כנדרש.

271. האם טוענת כי לא התבקשה הסכמה מראש לחוגים אליהן הלכו הקטינות ובפרט לא בעלויות הגבוהות מאוד הנדרשות כעת.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

272. **האפוט' לדין** טוען לגבי הדרישה להעברת מחציות על ידי האם בהתאם להסכם הגירושין, כי מאחר ורכיב זה אינו נוגע לקטינות וכל תוצאה שתהיה אינה יכולה לפגוע בקטינות ועל כן אינו מביע עמדה לגבי רכיב זה ומשאירו לשיקול דעת בית המשפט.

273. **לאחר בחינת הסכם הגירושין, טענות הצדדים ועדויותיהם דין עתירה זו של האב להתקבל אולם באופן חלקי.**

274. **סעיף 41 להסכם הגירושין קובע:**

"בנוסף לדמי המזונות הקבועים ישלם האב את התשלומים כנגד קבלות/ דרישות תשלום:

- א. 1/2 מהעלות של 2 חוגים בשנה לכל אחת מהילדות.
- ב. 1/2 מהעלות של 2 מחזורי קייטנה בשנה לכל אחת מהילדות.
- ג. ביטוח רפואי בקופ"ח ברמת הביטוח הגבוהה ביותר.
- ד. 1/2 מהוצאותיה הרפואיות של כל אחת מהילדות שאינן מכוסות ע"י הביטוח הרפואי, לרבות אופטיקה, אורתודנט, וטיפולים פסיכולוגיים, בהתאם להמלצת הרופא המטפל.
- ה. 1/2 מהוצאותיה החינוכיות המקובלות והחריגות של כל אחד מהילדות לרבות הוצאות תחילת שנת הלימודים (כגון: ספרים וציוד לבי"ס, סל תרבות, ועד כיתה וכו'), איבחונים, שיעורים פרטיים (עד 4 שעות שבועיות לכל אחת מהילדות) נסיעה לפולין בהתאם להמלצות מורה/ יועצת בבית הספר וכו'."

275. **בחקירתו של האב הוא נשאל לגבי תשלום המחציות והאם פנה וביקש אישור במהלך השנים מהאשה או האחיות טרם להוצאת "המחציות" והשיב:**

"לא זוכר אם יש תכתובת על זה. אני חושב שהיתה במשך השנים." [...] אני כל הזמן מבקש. כמו שביקשתי לפני, אולי אני צריך... [...] אני כל הזמן מבקש אישור. כמו שלפני חודשיים-שלושה ביקשתי אישור שהאחיות ישלמו מחצית מהנסיעה לפולין ש---נוסעת, וכמו תמיד, **סירבתם.**" (ראו: פרוט' מיום 17.7.18, עמ' 212-213, שורות 14-19).

276. **בעניין זה חקירתו הייתה מהימנה ואני סבורה כי גם כאשר פנה לא הסכימו האפוט' להשתתף בהוצאות הקטינות. חלק מהתכתובות הללו צורפו על ידו כנספחים. יתרה מכך, נוסחו של ההסכם לא התנה את תשלום המחציות בבקשת אישור טרם לכך אלא הגדיר שורה של הוצאות משותפות להורים. בנוסף, ההסכם ציין כי האב ישלם "את התשלומים כנגד קבלות/ דרישות תשלום", קרי לא רק שלא נדרשת הסכמה טרם לכך, אלא שההסכם אף לא מציין חובת יידוע מראש טרם הוצאת כל הוצאה והוצאה.**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האשה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האשה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

277. גם בחקירה של האחיות הן אישרו כי הן לא משתתפות בשם האם בהוצאות הקטניות. הן לא טענו כי הוצאות אלה לא קיימות.

278. כאשר נשאלה תקווה לגבי פניית האב אליה לגבי השתתפות בנסיעה של הקטינה לפולין אישרה כי הן סירבו לתשלום והסבירה כי צרכיה של האם קודמים. עם זאת, תשובתה בחלקים ממנה הייתה מיתממת עד שאישרה כי לא הסכימו להשתתף בהוצאה על אף בקשת האב:

"עו"ד לורי גייזלר: [...] תגידי לי, מישהי מכך את ואחותך משתתפות בהוצאות של הילדות? תקווה: כן, כן, אם צריך משהו בטח, איזה שאלה.

[...]

עו"ד לורי גייזלר: הילדות האלה עולות לאיש ול-... עשרות אלפי שקלים, אוקיי? הילדות האלה חיות ברמת חיים גבוהה, לילדות האלה יש המון הוצאות. היה בת מצווה, טיול לפולין, רק תזכירי פנו אליכן לעניין השתתפות בנסיעה לפולין?

תקווה: פנו אליי, כן.

עו"ד לורי גייזלר: סירבתן, נכון?

תקווה: את רוצה שאני אסביר?

עו"ד לורי גייזלר: לא, אני לא רוצה שתסבירי, אני רק רוצה שתגידי אם סירבתן או לא סירבתן? שילמתן או לא שילמתן?

תקווה: לא שילמנו.

עו"ד לורי גייזלר: לא שילמתן אוקיי. אז בעצם בניגוד למה שכתוב בהסכם שכל ההוצאות מתחלקות בחלקים שווים, אתן בוחרות להתעלם מהסעיף הזה בהסכם ואף אחד לא משתתף בשום הוצאה של הילדות, נכון? תאשרי לי בבקשה?

תקווה: אני לא מאשרת לך.

עו"ד לורי גייזלר: את לא מאשרת.

תקווה: אני אסביר.

עו"ד לורי גייזלר: כן?

תקווה: האיש בהחלט פונה בעניין של פולין דרך ---את הפנייה הישירה, ואני מסבירה ל--- בצורה מאוד שקופה שאני צריכה להחליט על מה לוותר עבור אמא, אוקיי? האם זה אבזורים חדשים ... על מנת שהיא תוכל לאכול, האם זה טיפולי הידרו או פיזיותרפיה והסברתי ל---.

(ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 244, שורות 16-25, עמ' 245, שורות 1-18).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

279. בתגובה לכך נשאלה **תקווה** ישירות מה מצבה הכלכלי של האם ולא השיבה ישירות מה מצבה הכלכלי של האם (ראו: שם, עמ' 245-246). היא אישרה כי הכנסותיה של האם הינן בין 22,000 ל-24,000 (עמ' 246, שורה 14).

280. כאשר **תקווה** נשאלה שוב בהמשך החקירה אילו הוצאות של הקטינות היו להן: השיבה כי היא רכשה ל--- ספר באנגלית וכי מדי פעם הבנות מבקשות מהן לרכוש עבורן בגדים (עמ' 247, שורות 15-25, עמ' 248 שורות 1-7). דווקא תשובה זו מעידה עד כמה אין השתתפות בהוצאות הקטינות.

281. האחיות לא יכלו להצביע על הוצאה אחת שהאב ציין כי היא איננה נכונה, למשל כי הבת לא הייתה בקונסרבטוריון, כי --- לא הייתה בצופים, לא היה חוג קרמיקה – 500 ש"ח, ולא היו הוצאות חינוך ושיעורים פרטיים.

282. **חדווה** נשאלה לגבי השתתפות האם באמצעות האפו"ט בהוצאות הקטינות והשיבה כי מעולם לא הועברו כספים לאב להשתתפות בהוצאות הקטינות. היא השיבה כי היא מוציאה הרבה כסף על הקטינות אך לא פירשה והסבירה אלו הוצאות:

"עו"ד לורי גייזלר: מתי את העברת את ההוצאות של הילדות שהן נעמדות באלפים מדי חודש, מתי העברת כסף עבור הצרכים של הילדות?

חדווה: לאיש? מעולם לא.

עו"ד לורי גייזלר: מעולם לא.

חדווה: אני מוציאה ביום יום הרבה מאוד כסף על הילדות האלה."
(ראו: פרוט' מיום 1.8.18, עמ' 281 שורה 25, עמ' 282 שורות 1-5).

283. בעת החקירה נשאל האב האם ביקש את רשות האם או האפו"ט לרישום הבנות לחוגים ולקונסרבטוריון טרם שהוא עותר כעת לקבל המחצית והשיב כי לא זוכר על כל הפעמים האם ביקש אישור, אך גם כשביקש קיבל סירוב להשתתפות דוגמת הנסיעה לפולין (ראו: פרוט' מיום 17.7.18, עמ' 212, שורות 20-25, עמ' 213 שורות 15-17).

284. אין בידי לקבל את הטענה כי היה על האב לבקש את רשות האם או האפו"ט שלה טרם ההוצאה. הסכם הגירושין קובע מה "המחציות" בהן ישתפו ההורים ואינו קובע חובה על מי מהם לבקש את אישור משנהו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

285. האפוטר' לא צירפו כל אסמכתא על הוצאה עצמאית קבועה ושוטפת המשולמת על ידן לטובת הקטינות.

286. לאחר בחינת טענות הצדדים ולאור ההכרעה בתביעה לביטול המזונות אני קובעת כי החבות בתשלומי מחציות על ידי האם תהיה אך ורק החל מחודש 5/2017 עת הוגשה התביעה על ידי האב. עת הוגשה התביעה יכולה הייתה להיות ציפיה כי ייתכן והעתירה תתקבל ויש מקום להעתר לה והיא מהווה לטעמי גם איזון לנסיבות המיוחדות שבתיק.

287. לגבי התקופה בעבר ששילם האב, אני פוטרת את האם מחובת התשלום של מחציות הקטינות.

288. אני סבורה כי קביעה זו מאזנת בין טענות הצדדים והצורך לספק את ההוצאות עבור הקטינות.

289. הקביעה כי על אף שמשנת 2013 האב נשא לבדו במחציות עבור הקטינות וכי כעת תהיה השתתפות האם אך ורק מהגשת התביעה מהווה איזון בין טענות הצדדים ולוקחת בחשבון את אופי ההוצאות שנדרש וכן את גילן של הקטינות (לרבות בגרותה של הבכורה כבר).

290. יודגש – כי לו היו האחיות מוכיחות את מצבה הכספי הנוכחי של האם, ייתכן כי גם לגבי כך הייתה מתקצרת התקופה או מתבטלת כליל. אולם עיקר טענותיהן התמקד באי קבלת אישור על ידי האם מראש להוצאה ולא לגבי נושאים אחרים.

2. סיכום

291. אשר על כן אני מורה כדלקמן:

- א. העתירה להורות לאם לשלם לו עבור מחצית דמי השכירות המתקבלים מדירת האם והקטינות מאז חודש 4/2016 ואילך, בגין חלקן של הבנות בדירה – מתקבלת חלקית.
מחצית ההפרש בשכירות בין דירת האם והקטינות לדירת --- תופקד מדי חודש בחודשו החל מיום מעבר האם ל--- בחודש 4/2016 לחשבונות על שם כל אחת מהבנות. ההפרש

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 52235-06-17 האישה נ' האיש
תלה"מ 16497-05-17 האיש נ' האישה
תלה"מ 16581-05-17 האיש נ' האישה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

שנצבר מחודש 4/2016 ועד לחודש 8/2019 (כולל) יופקד על ידי האם בחשבונות ייעודיים על שם כל אחת מהבנות, בתוך 60 יום, ולא – יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין. כמו כן החל מחודש 9/2019 על האם להעביר מדי חודש בחודשו את מחצית ההפרש לחשבון בנק שייפתח על שם כ"א מהבנות.

ב. העתירה לחיובה הכספי של האישה בסך של 138,000 ₪ בגין הישארותה בבית המגורים המשותף של הצדדים לאחר הסכם הגירושין בתוספת חיובה בהוצאות אחזקת הבית בהן נשא האיש בתקופה זו – העתירה נדחת.

ג. העתירה להשבת סך של 8,000 ש"ח ששילם האיש עבור העובדת הזרה של האישה – העתירה נדחת.

ד. העתירה להורות על חיובה של האם בתשלום "מחציות" הוצאות של הקטינות המפורטות בהסכם הגירושין ושולמו על ידי האב החל משנת 2013 ואילך – לאחר בחינת טענות הצדדים ולאור ההכרעה בתביעה לביטול המזונות אני קובעת כי החבות בתשלומי מחציות על ידי האם תהיה אך ורק החל מחודש 5/2017 עת הוגשה התביעה ולא לתקופה העולה על כך, ובכפוף להצגת אסמכתאות על תשלום על ידי האב. לגבי התקופה בעבר ששילם האב, אני פוטרת את האם מחובת התשלום של מחציות הקטינות.

292. הוצאות ההליך – בין הצדדים עצמם אין חיוב בהוצאות לאור התוצאה בהליך זה. בהוצאות האפוט' לדין לגבי תביעה זו יישאו הצדדים באופן הבא: האב יישא בהוצאות האפוט' לדין בסך של 7,500 ₪. האם תישא בהוצאות האפוט' לדין בסך של 7,500 ₪.

293. המזכירות תסגור את תלה"מ 16581-05-17.

ה. סיכום

294. אשר על כן ולאור כל הנימוקים לעיל, אני מורה כדלקמן
תלה"מ 52235-06-17 - התביעה לביטול הסכם – התביעה נדחת.
תלה"מ 16497-05-17 - התביעה לביטול המזונות – מתקבלת חלקית בהתאם להכרעה בסעדים שנתבעו.
תלה"מ 16581-05-17 - התביעה הכספית – מתקבלת חלקית בהתאם להכרעה בסעדים שנתבעו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תה"ס 17-06-52235 האשה נ' האיש
תלה"מ 17-05-16497 האיש נ' האשה
תלה"מ 17-05-16581 האיש נ' האשה

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

295. פסק הדין ניתן לפרסום ללא כל פרטים מזהים, לרבות אי פירוט שמות כל העדים.

296. ככל שיסבור האפו"ט לדין כי הוא זכאי להוצאות נוספות או שכ"ט מעבר להוצאות ההליך שנפסקו כעת, ולאור ההוראות בעת מינויו כי שני הצדדים ישאו בשכר טרחתו בחלקים שווים, יואיל ויגיש בקשה מתאימה ואדון בה בהתאם.

297. **טרם חתימה** – הצדדים השכילו בעבר, לטובת שניהם ולטובת בנותיהן, להגיע להסכם כולל. לאחר מכן ובשל נסיבותיה הרפואיות המצערות של האם, עברו הבנות למשמורתו המלאה של האב. זמן רב התנהלו הצדדים על מי מנחות בהסכמה וללא צורך במעורבות בית המשפט. אחיותיה של האם, שההתרשמות הינה חיובית משתייהן וניכר כי הן כואבות מאוד את מצבה של האם ועושות עבודה ללא הרף, הסתמכו על ראיות מהותיות שלא הוכחו בסופו של יום (בחלקן בשל סכסוך משפחתי שהן אינן צד לו). הצדדים נקלעו לניהול הליכים משפטיים שניתן היה ליתר אותם ולמנוע הגשת כל התביעות שהוגשו. ניכר היה כי הסכמות היו כפסע בין הצדדים. אני תקווה כי טרם יחלו הצדדים "בסיבוב משפטי" נוסף ישקלו הדברים שוב, במיוחד לטובת הבנות.

298. **המזכירות** - תסגור את כל התיקים שבכותרת.

ניתן היום, כ' אב תשע"ט, 21 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

תמר סנונית פורר, שופטת

כל השמות שנכתבו בפסק הדין הינם שמות בדויים